

SZÍNHÁZ

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2010. DECEMBER

Erdős Virág KALOCSA

SZEMÉLYEK

LILI, fiatal lány
LALI, fiatal fiú
BOGI, 25-30 éves nő
VIVI, 30-35 éves nő
SZOFI, 35-40 éves nő
ENDRE, ötvenes férfi

I. jelenet

Lili és Lali valamilyen furcsa, kitekeredett, természetellenes pózban lógnak a színpad felett a levegőben. Lili könnyű szkafanderben, a szíve fölött, a felségjelzés helyén egy hatalmas, kalocsai mintás hímzett rózsza. Lali valamilyen sajátos droidöltözékben

LALI *Teltek-múltak a napok,
még aludtak egy jó nagyot,
aztán mikor jött az óra,
tegnapelőtt virradóra –
lecuccoltak,
taxit fogtak,
nagy sokára becsekkoltak,
átnézték az utaslistát,
kihúzták a Kovács Pistát,
ez is stimmel, az is kész,
pont esett, de semmi vész,
beszálltak az úrhajóba, és –*

Hosszú, már-már kínos csönd

LILI *És?... Hé! Most miért hallgattál el?*

LALI *Én csak... (Hallgat)*

LILI *Mi az, Lali, megkukultál?*

LALI *Tudod, Lili... azon gondolkodom... Hogy milyen rémesen bonyolult is egy ilyen történetet elmesélni.*

LILI *Bonyolult? Már mért lenne bonyolult? ...Jaj, Lali, te mindig mindent agyonkomplikálsz. Ide figyelj. Eddig minden teljesen világos. Van ez a Kalocsa, kész. Madarak, fák, jó levegő... (Sorolja) Kertes ház a külvárosban, boldog gyerekkor, szerető szülők...*

LALI *Jó, jó, de mégis,
hogya te is,
meg én is...*

LILI *...álmok, vágyak, ambíciók, zeneovi, néptáncszakkör, ... az első csók, az utolsó utáni cigi... Persze reménytelen nyúglódás a pályaválasztással...*

LALI *Oké,
de viszont,
ha nézem ezt a viszonyt...*

LILI *...éjszakai kupaktanács a nyári konyhában, ...anya titkos haditerve, a papa agyament ötletei... ésatöbbi, ésatöbbi...*

LALI *Mígnem egy nap –*

LALI *Mígnem egy nap –*

LILI *Egy esős, nyári délelőtt...*

LALI *Valamivel tíz előtt,
a Kalocsai-tó előtt,
ott, ahol a lombok,
takarják a dombot...*

(Felkapja a fejét) *Na de most már aztán... álljunk meg egy szóra!
Hát ez a Kalocsa mégiscsak egy –*

LILI *Hát persze, Lali. Ne butáskodj. Kalocsa egy kisbolygó, mindenki tudja... hol itt a probléma? A Földtől kábé 220 millió kilométerre, valahol a Mars és a Jupiter között kering az űrben. Területe 53 négyzetkilométer, keringési periódusa 3,7 év, „pályaellipszisének excentricitása”: –*

LALI *Na jó, és a... szereplők?*

LILI *(folytatja, játékosan) Államformája oligarchia, hivatalos nyelve: a kun.*

LALI *(folytatja) Egy hátborzongató történet hajmeresztő szereplői...*

*Egyikük egy high-tech droid,
de full-extrás szinte már!
wifi, bluetooth, Visa kártya,
vonóhorog, minibár...*

*A másik meg egy
...másik személy,
egy bizonyos
nő.*

*A szkafandere csini,
de a
szíve sajnos
kő.*

LILI *Na tessék. Megint kezdod?*

LALI *Mit?*

LILI A froclizást. Mióta csak elindultunk Kalocsáról, egyfolytában froclizol. ...Figyelj, ha te azt hiszed, hogy *önszántamból* hoztalak magammal, akkor irtó nagyot tévedsz! Ha nem volna a papa meg ez az *ő permanens, beteges bizalmatlansága*, akkor te most, *tudod*, hol lennél, Lalikám? Tudod? Na hol? ...Ott kuksolnál a kisszuterénban a minitraktor meg robikapa közt! Bezony!... De a *papa...!*...

LALI Hát igen... A kedves *papa* volt szíves a *bizalmába* fogadni... (*Nagyképuén*) Nem is tudtad? ...Indulás előtt fél órával odalépett hozzám... beinvitált a dolgozószobájába... megosztotta velem az *aggodalmait*... aztán *őrző-védő* funkcióra állította a központi komputeremet, és végül *nyomatékosan* a lelkekre kötötte, hogy...

LILI Őrző-védő! Röhögnöm kell! ...Majd pont egy ilyen *magad-fajta* fog megvédeni! Egy ilyen *lepukkant*, ezer éve kifutott modell, ...*B* kategóriás! ...Egy *eleve* problémás szériából... Nézz magadra, Lalikám! Hát a *mikrocellás szellőződön* befolyik víz!

LALI Waterproof! Már elnézést!
Ne neheztelj Lalira, hogy nem egy komplett dalia, mert lehet, hogy csak százhatvan, de legalább vízhatlan.

LILI Na, ne mondd! ... Te, ide figyelj!

LALI Hm?

LILI Tudod, mire gondoltam? (*A kezével Lali hátánál matat*)

LALI Hogy? ...Na! Lili! ...Mit csinálsz?

LILI Ha én most ezt a...

LALI Ne csikálj már!

LILI Ha én most ezt a kicsi, piros tápkábelt itt a lapockád alatt szépen megfognám, így... aztán *sutty*...

LALI *Sutty*? Hogy érted azt, hogy *sutty*?

LILI Sitty-sutty, kirántanám...

LALI Huha, Lili! Huha! ...Annak *katasztrofális* következményei lennének, ezt te is tudod!
A szív megáll, a szoftver lefagy, arról nem is beszélve, hogy...

LILI Beijedj a bádogember, nézzenek oda! Na, jól van, jól van, folytasd szépen, amit elkezdted. Hol is tartottunk?

LALI Hol is, hol is... valahol ott, hogy...

LILI Kalocsa, hm? ...Úgy érteve, hogy Kalocsáról –

LALI Igen, igen, Kalocsáról, erről a különös, távoli...

LILI Egy esős, nyári délelőtt...

LALI Egy esős, nyári délelőtt Kalocsáról, erről a különös, távoli bolygóról érkezik a Földre Lili (*Rámutat*) és Lali (*Magára mutat*).

Lili valamilyen nőies bemutatkozó mozdulatot tesz

Lili,
habár többnek látszik,
bakfis még, de
dívát játszik.

LILI Nana! ...Nana!

LALI Félre durca, félre bú,
lényeg az, hogy:
épp idén lett
nagykorú!

Most már aztán akármeddig
nézheti a tévét,
betöltötte 18
milliomodik évét.

Úgyhogy neki mostantól a
jóisten se dirigál,

márpedig neki egy ilyen
„Kalocsa”
az *derogál!*

Itt hiába jár a szája,
a kutya se figyel rája,
se állása,
se pasija,
se kéglije,
se kocsija,
összetöri lábát-kezeit, hogy
világot lásson, ezért
kitalálta magának egy
őriült nyári este,
hogy egy évre
meg egy napra...

LILI ...egy „galaktikus pillanatra”...

LALI ...elutazik

Pestre.
Anyja sírt,
az apja érvelt,
ezzel persze mit sem ért el,
Lili senkit nem kímélt:
legfeljebb majd küld...

LILI ...egy mailt!

LALI Ez van, slussz-passz,
nincs mit tenni,
nem riasztja vissza semmi,
sem a kozmosz,
sem az éter,
sem pedig az ominózus
kismillió kilométer –
(Egy pillanatra megáll, felemeli a mutatójúját)
Csak
az a baja egyedül,
hogy mér nem mehet egyedül!
De akármilyen nagy merész,
ha azt súgja a józan ész,
hogy...

LILI Jaj, Lali! Már megint ezek az örökös komplexusaid!
...Tudod, mit? Most inkább onnantól, hogy...

LALI Oké!

Ez itt most egy hülye rész,
beszálltak az úrhajóba,
kész.

Szünet

LILI És? ...Aztán? ...Hé, most mi van?

LALI (*sértődötten*) Lili, ne is haragudj, de én ezt így –

LILI (*hízeleg*) Na!

LALI Jól van, jól van...

Lali pattan,
mint a labda,
picit fél
– de nem mutatja! –,
szívében vad szenvedély,
még egy perc, és
megkapják a
felszállási engedélyt.

A raketták beindulnak,
a hajótest meginog
(otthon némán bámulják a
képernyőt a rokonok).

Előbb-utóbb
minden műszer
egytől egyig befuccsol, a

robotpilóta a végső fény-
sebességre kapcsol...

s míg Lali új
– és mindig újabb! –
rádiójelekre vár,
Lili itt (Lili felé bök a fejével), a szomszéd kabin
ablakánál álldogál,
s míg szeme előtt leperregnek
életének tényei,
elmaradoznak mögöttük
Kalocsa
fényei...

Hirtelen kialszanak a fények, teljes sötét

LILI Ajaj! Baj van? Merre járunk, Lalikám?

Fény

LALI Huss, ez itt jobbról a Vénusz,
balról a Hold
vagy a Nap? –,
Hőseink épp Vác kisbolygó
légtérébe tartanak...

Újra kihunynak a fények, teljes sötétség

LILI Hahó!... Te Lali! Asszem, itt már megint valami gikszer
van! Hallod? Csinálj már valamit!

Fény

LALI Hopp, egy
újabb fekete lyuk,
na, de most már semmi gáz:
mint a gríz a rosta likát,
hőseink épp
most sze-
lik át...

Hopp-hopp, Lili!! Kapaszkodj! ...Figyeled? A hópajzs feliz-
zik, a hajótest finoman berezonál... És a „parancsnoki mo-
dulról” leváló „automata leszállóegység”
ebben a szent percben,
egy sasmadár se szebben! –...

LILI Nem mondd! Ezek szerint ez itt már... *Büdipest!*
...Atyaég! Hát nem gyönyörű?

LALI *Büdipest?* ...Talán inkább Budapest!

LILI Budapest. Hát persze! (*Mutogat*) Nőbánya... meg a Gép-
liget fái! Nahát! Épp ahogy elképzeltém! Hüllői út, Perc
körút... nini, a híres Hopptogon! Meg a Dínók boltja!

LALI Ajaj, Lili, azt hiszem, hogy te itt valamit elég csúnyán...

LILI (*mutogat*) És ott? ...Ott! Ott! Nézd csak! A Duma! ...Ha!...
(*Fülel*) Hallod ezt, Lali? ... Fecseg a felszín! ...Hát nem
csodálatos?!

LALI Ide figyelj, Lilike. Szerénynek mondható digitális kapaci-
tásom terhére kénytelen vagyok néminemű helyreigazítá-
st eszközölni. A szóban forgó *geográfiai* objektum neve
helyesen: Budapest. ...Budapest egy nagy és szabad ország,
területe annyi, amennyi, de ha a lukakat is beleszámít-
juk... (*Szünet*) akkor több. Budapest a városok városa, ro-
varok világa, majmok bolygója, satöbbi. Vigyázat!

LILI Jaj!

LALI Budapest az idegen civilizációk látogatói számára *kelle-
metlen* meglepetéseket tartogat! Egy vaslábosban sárga fű
virít, és a parkolójegy-automaták is meg vannak buherál-
va! Sőt!

LILI Sőt?

LALI A várost időnként *vérözön* és/vagy *lángtenger* borítja el,
ilyenkor érdemesebb valamely dél-kaliforniai üdülőpara-
dicsomot felkeresni.

LILI Költők?

LALI Költők? ...Budapesten a költők *szoborból* vannak, ülnek a
seggükön, és nézik, hogyan úszik el...

LILI Kulturális élet?

LALI Az nincs.

LILI Nincs?

LALI Ja, de! (*Hadovál*) Budapest kulturális élete pezsgő...

LILI (*értetlenül*) Pezsgő?

LALI Hát persze, Lilike! Na, ide figyelj!

Éjjel-nappal minket vár a

lovi meg a Libegő,

kiabál a hugi meg az öcs,

Budapest kulturális élete pezsgő,

vidékieknek...

LILI Vidékieknek?

LALI Vidékieknek: fröccs!

Bumm! Hirtelen éktelen zaj, mint mikor egy nagy, nehéz tárgy a föld-
be csapódik. Ezzel egy időben a szín elsötétül

2. jelenet

Egy irodaház alagsorában kialakított konditerem. A színpad bal hát-
só részén egyszemélyes infrasauna-kabin, az ajtaján túlhangsúlyo-
zott hatósági pecsét és sárga rendőrségi szalag. Elöl, a színpad jobb ol-
dalan három, kissé lehasznált kondigép. Szofi és Bogi teremkerékpá-
ron teker, Vivi futógépen fut

SZOFI (*fejével az infrasauna felé int*) Még mindig ott a sárga sza-
lag, figyelitek?

BOGI Ja. Rátették a hatósági pecsétet és annyi.

VIVI Mi meg csak jövünk-megyünk, kerülgetjük...

BOGI ...tekerünk, mint az örült,

SZOFI ...pedálozunk végkimerülésig...

VIVI ...hajtjuk magunkat, mintha *mi* sem történt volna!...

Csendben tekernek

SZOFI Az *életben* nem fogok többé szaunázni, az hétszentség!

VIVI Hányszor kértem! ...*Könyörögtem*, hogy ne vigye túlzásba!
...De ő...!

BOGI Rettenetes. Akárhányszor odanézek...

SZOFI Csodálad? ...Egy eleven koporsó!

VIVI Benne szegény kicsi drágám utolsó, forró leheletével!

BOGI Belegondolni is szörnyű!

VIVI Valósággal... *megfőtt* szegény.

Csendben tekernek

SZOFI Ti egyébként... *tudtátok* róla?

BOGI *Nem* mondd!

VIVI Na, *álljon* meg a menet!...

Mindhárman leállnak

SZOFI Engem *nem* zavar az ilyesmi, *tudjátok* nagyon jól, de
azért...

BOGI Mondjuk, időnként *nekem* is furá volt! ...Már gondoltam
is, hogy rákérdezek...

SZOFI ...*látja* azt az ember, *tudjátok*, hogy van! (*Vivihez*) *Neked*
például *sose* tűnt fel, hogy...

VIVI Kizárt! Ha lett volna valami *zűr* vele, arról én tudnék.

Újra tekerni kezdenek

SZOFI Szégyellte.
 BOGI Nyilván!
 SZOFI *Sokan szégyellik!*
 BOGI *Hülye lett volna nagydobra verni...*
 SZOFI Inkább próbált szegény elvonulni a világ elől...
 BOGI ... a problémák elől ...
 SZOFI ...a *realitások* elől...!
 VIVI Még szép! Csórikám *képtelen* volt megemészteni, hogy...
 (*Bogihoz*) Miért, *TE* talán képes lettél volna rá?...
 BOGI *Én?*
 VIVI Kitaszítva a nagyvilágba... egyedül, mint az ujjam... pasi nélkül, minden nélkül, tapasztalatlanul és...
 SZOFI ...inframániásan!...
 VIVI ...*fényévekre* mindentől, ami odáig az életet jelentette a számára...
 BOGI Rettenetes! Szerintem *ide* is csak a szauna kedvéért járt le.
 VIVI Így is van. Ott legalább kis időre maga lehetett...
 BOGI ...a bánatával...
 VIVI ...meg az emlékeivel...!
 BOGI De azért ez iszonyú. Hogy *pont* ez lett a veszte szegénykének...

Tekernek

(*Döbbenet mered az infra csukott ajtajára*) Uramisten!
 Azt nézzétek!
 VIVI Mít?
 BOGI Kinyílt az ajtó! Ahogy az előbb így hirtelen odanéztem...!
 VIVI Mi nyílt ki, kisbogár? Az infra? Megőrlöttél? *Belülről?* Hát már *hog*y a franca nyílhatott volna ki! Ott a pecsét, látod! Képzeld, Bogikám.
 SZOFI Ne bánts már. (*Bogihoz*) Én megértelek, drágám. Mindnyájan szeretnénk, ha egyszer megtörténne a csoda. Odapillantunk, kivágódik az ajtó, és épen és egészségesen kilép rajta ő... a kicsi szőke lány... a legjobb barát és legkedvesebb kolléganő, akit mindnyájan annyira szeretünk...
 VIVI Te speciál utáltad, drágám, azért legyünk őszinték.
 SZOFI Én? Már hogy utáltam volna? Kicsit idegesített a folytonos *rajongása*, ahogy valósággal *istenítette* Endrét... a *saját, közvetlen* főnökét! Egy par excellence házias embert! Mégiscsak *undorító*, nem? De hogy *utáltam* volna... azért az túlzás. *Hányszor* próbáltam a lelkére beszélni, hogy térjen végre észre, hogy *fújja* ki az orrát, *törölje* le az arcáról az elkenődött szemfestéket, és *vesse* ki végre a szívéből azt a ronda, szőrös embert... de hiába. *Egyfolytában* tette magát, röpöködött, affektált, tűzpiros szandiban meg köldökig kivágott spagettipántos ruciban szaladgált... (*Súgva*) Gyereket akart tőle, nekem elárulta.
 VIVI (*újdonság a számára*) Gyereket?
 BOGI Gyereket?! Micsoda ötlet!
 VIVI Ja. *Hányszor* mondta! De *hányszor!* Vivikém, aszongya, ha engem ez az Endre elvesz, én szülök neki egy *akkora*, de *akkora* babát...!
 SZOFI Ő meg persze le se *szarta*, tudjátok nagyon jól.
 BOGI *Nem* számít annak az égvilágon *semmi!* ...Csak az „*eladott példányszám*”...
 SZOFI ...meg az anyja!
 VIVI ...meg az a *hidegglős, hipochonder* felesége...
 BOGI Rálőcsölte a legmacerásabb cikkeket és annyit.
 VIVI Ugráltatta éjjel-nappal... ezt kopizd be, azt diliteld...
 BOGI Fizu alig, szabi semmi... megfingatta, aztán persze...
 VIVI Nem csoda, hogy szegény drágám maga alatt volt!
 SZOFI Hogy *önértékelési* zavarai meg *táplálkozási* problémái voltak! ...Egyszer szállok le az Astoriánál, benézek a Mekibe, és atyaég. Tudjátok, mit láttam?
 VIVI Na.
 SZOFI Ott ült szegény az ablak mellett, kisírt szemekkel, magá-

ba zuhanva... egy szál *loncsos* pamutkardigánban... smink nélkül meg minden nélkül...
 BOGI Úristen!
 SZOFI ...és hamburgert evett! Baconosat! ...*Ekkora* szalonnák lógtak ki a száján!
 BOGI Te jó ég!
 SZOFI Nyilván öngyilkos akart lenni.
 VIVI Világos.
 SZOFI Sőt!
 BOGI Sőt?
 SZOFI Nem azért mondom, de szerintem ez az ominózus *infrás affér* se egészen úgy történt, ahogy azt az idióta HR-esek megpróbálták beadni nekünk!
 BOGI Nem?
 SZOFI Hát *persze* hogy nem!
 VIVI Hogy érted?
 SZOFI Most gondold csak el. ...Üldögélsz odabent, relaxálsz, lazítás... a tavalyelőtti fürdőruhára... meg a *végőskig* felajzott *verejtékmirigyeidre* gondolsz... szinte *érezed*, ahogy a *gigantikus* méretűre tágult pórusaidon keresztül szép sorjában távoznak a testedből a *kalóriák*... aztán egyszer csak, *huss*, látod, hogy idő van, visszazökkensz, nincs mit tenni, kapod az elázott, céglogós türedet, nyitnád az ajtót... de hoppá. Próbáld újra: mi az isten, nem nyílik. Pánikba esel... mert *pánikba* esel! Hát *hog*y az istenbe ne esnél pánikba! Végte is ott kuksolsz egy százhusz fokos befalazott budiban, vagy nem?
 BOGI Végül is...
 SZOFI És? Ha pánikba esel, mit csinálsz?
 BOGI Dörömbölök?
 SZOFI Dörömbölsz! Hát persze! Dörömbölsz, visítasz, vered a falat!
 VIVI Előbb-utóbb *ő* is dörömbölt volna!
 BOGI Ha már egyszer forr az agya!
 SZOFI És ha dörömböl, *csak* meghalljuk! ...De tudjátok, mit?
 VIVI Na!
 SZOFI Én amondó vagyok, hogy szegény drágám se nem visított, se nem dörömbölt... csak ült abban a forró, pokoli kabinban, és várta a halált.
 BOGI Rettenetes.
 VIVI Az ő gyöngé, meggyötört szívével...!
 SZOFI Biztosra ment. Az a nagy igazság.

Kinyílik az infrasauna ajtaja, hangos recsegéssel végigreped a hatósági pecsét, lehull a rendőrségi szalag, és az ajtóreszen kikandikál Lili

Innentől szimultán beszélgetés Lili és Lali, illetve a három nő közt. A nők nem látják Lalit

LILI Hahó!
 BOGI (*mint az előbb*) Azt nézzétek! Az ajtó!
 SZOFI Jaj, Bogi, már megint kezdted? Ez most már igazán *annyira* gyerekes!
 VIVI (*ő is észreveszi*) Jézus Mária!
 SZOFI (*ő is odanéz*) Nafene!
 BOGI Hallucinálok, mi?
 LALI (*Lili háta mögül kandikál*) Csak óvatosan, Lilike! Csak óvatosan! Nehogy már a *legelején* csúfos véget érjünk! Ez itt nem ám a *Szaturnusz* a maga csendes, kietlen tájaival! Ez itt a Föld! Meg az örült pesti közlekedés!
 SZOFI Hát ez meg *ki* az isten?
 BOGI Fogalmam sincs.
 SZOFI És egyáltalán *mit* kerestél odabenn?
 VIVI Talán a karbantartóktól valaki.
 SZOFI Vagy a proszektúrától!
 BOGI ÁNTSZ! Nézd csak! Az ott nem egy *higikendő* a kezében?

Lili kezében nincs semmi

Gondolom, fertőtlenítés, ilyesmi.

VIVI Hát igen, végül is *muszáj* egyszer végigmenni! A hullafoltok meg minden...

BOGI A szerelését nézd! Ez nyilván valami spéci védőöltözet.

SZOFI Na jó, de azért mégiscsak különös, hogy most, amikor már a *nyomozás* is régés-rég lezárult...

LILI Te Lali! Ide figyelj! Nem lehet, hogy az a bizonyos „szuperprecíziós” „nanolokalizátor” kissé *elkalibrálta* magát?

LALI Az kizárt! ...Vagy mégis? (*Magában dűnnyögve egy térkép-féleséget tanulmányoz a tenyerén*) Huha, Lilike! ...Baj van! *Akárhogy is vág az eszem, bedöglött a GPS-em.*

LILI Na! Jól nézek ki veled!

LALI *Szélesség és hosszúság, csupa baj és bosszúság...*

SZOFI Ne esetek pánikba! Ez az új lány lesz!

VIVI Na ne-e!

BOGI Az nem lehet!

VIVI Ebben a göncben?

SZOFI Nyilván lejött kicsit körülnézni, mielőtt... Ha jól emlékszem, holnapra lett kiírva az interjú.

BOGI Interjú?

SZOFI Hát persze. *Tudjátok*, Endre mennyire nyomatja a dolgot. „Profilbővítés” meg minden... és *most*, hogy ilyen *tragikus* hirtelenséggel megürült egy státusz...

VIVI Igaz is! Én tettem fel a hirdetést a netre. Dekoratív külső, felhasználói szintű miáfrászs...

LALI Nincs mit tenni. Meg kell kérdeznünk valakit. De kit is, kit is? ... (*Szofiék felé*) Nézd csak! Földlakók!

VIVI Úristen. Ez idejön. Ti ismeritek egymást, Szofi?

SZOFI Megőrültél?

VIVI Vagy mit akar ez?

BOGI Gondolom, a... (*Szofi „gépére” mutat*) micsodádat...

SZOFI Igen? Na, még *az* kéne, hogy kihúzza alólam a bringát! Én *céges* vagyok, anyukám, *beltag*, vagy mi az isten. Nehogy már egy ilyen kis huszonéves gizdamaca kiüssön a nyeregből!

BOGI Lerendezzük!

VIVI Nem probléma!

LALI Barátságosnak tűnnek! (*Feljük int a fejével*) Hm?

LILI Most mit akarsz? Úgy érted, hogy menjek oda és... Nem, Lali. Tudod, én arra gondoltam, hogy mi lenne, ha elsőre inkább te.

LALI Hogy én? ...Á-á! Nem és nem! Ne is haragudj, Lili, de ez nem fog menni. Semmi esetre se! Elvégre nem *én* akartam mindenáron kapcsolatokat létesíteni! ... *Kommunikálni az emberiséggel!* Meg mindenféle „galaktikus interakciókba” bonyolódni! Sőt! Nekem eszem *ágában* nem volt idejőnni! Nekem nagyon is jó volt *ott*, ahol *voltam*. A végételen, hideg űrben... a *minitraktor* meg a *robikapa* közt...

LILI Lali, ne vitatkozz! (*Keményen, fenyegetően*) Vagy akarod, hogy értesítsem a papát? Ugye *tudod*, milyen sors vár a leamortizált droidokra? ...Vagy a *Fehér Törpéről* nem hallottál még? ...És a *Vörös Óriásról*?

Lali rémült tekintettel áll

(*Halkan*) *Nők*, mi? Az a baj. Meglátsz egy nőt, és beszarsz.

LALI Jaj, dehogy, Lilike, miket beszélsz, én...

LILI Dehogynem. ...Asszed, érdekel? Kis hülye!

LALI Hát jó, ha mindenáron ezt akarod, én odamehetek! Rendben! Tessék. Odamegyek, nem törődök a *lehasznált, meggyötört* pszichémmel meg a *szegény, fájós szerveremmel* (*Odamegy, megáll előttük*), odamegyek, eléjük állok és...

SZOFI (*nem észleli Lalit, Lili felé*) Hát most meg? Mit áll ott?

LALI ...bemutatkozom.

BOGI (*nem észlelik Lali jelenlétét*) Talán vár valakit. Micsoda spinél!

LALI (*legényesen*)
*Lehullott a makk a fáról,
Lali vagyok Kalocsáról!*

SZOFI (*Lili felé*) Minket néz... Tiszta sor. Endre nyilván elmondta neki, hogy mi leszünk a kollégái, és most lejött ide szaglászni utánunk.

Lali ide-oda helyezkedik, próbál a nők látóterébe kerülni

VIVI Nem, ez kizárt. Endre nem vesz föl egy ilyen... egy ilyen szökét!

BOGI Miért is ne? Úgyis mindig panaszkodik, hogy nem vagyunk elég *imbecillisek!*

SZOFI *Ambiciózusak*, te!

BOGI *Ambiciózusak*. Nem mindegy?

LALI Hahó! (*Integet, jobbra-balra helyezkedik, hogy a látókörükbe kerüljön*) Helló, lányok! Bocs, hogy csak így rátok... *repülök*, de tudjátok, én és az *izém*, szóval mi épp az *imént* értkeztünk a... (*Közelről integet*) Hahó! (*Valósággal belebámul Szofi arcába, aki viszont továbbra sem érzékeli, kihívóan, pófátlanul, játékosan*)
*Ide figyelj, pufók!
Megjöttek az ufók!*

SZOFI (*Lili felé*) Esküszöm, ez nem komplett. Csak áll ott, és bámul. Szólni kéne a recepción. Hm? ...Az is lehet, hogy lopni akar!

LALI (*magában*)
*Na de most már tényleg meg kell állnia az észnek!
Ezek engem egyszerűen levegőnek néznek!*

LILI (*tetszik neki*) Jé!

LALI (*visszasomfordál*) Ez van, Lili, sajnálom. Se kép, se hang. Pedig én *igazán* bedobtam mindent, nem mondhatod, hogy nem voltam elég *rámenős!* Hallhattad, valósággal *letpertem* őket! ... Próbáltam a *hiúságukra* meg a jóindulatukra, ...meg a *hazafias érzéseikre* hatni... de hiába.

LILI Nahát! Ott álltál előttük, ők meg... Ez fantasztikus!

LALI Marha *felemelő érzés*,
*én ezt nem is vitatom,
de ha lehet, akkor inkább legközelebb kihagyom...*

LILI Komolyan mondom: ilyet még a *kiborgok* se tudnak! ...Tudod, hogy ez mit jelent? Ez *azt* jelenti, hogy –

LALI Hogy ezek *semmibe* vesznek, Lili! Hogy ezeknek egy *droid* az csak –

LILI Jaj, Lali, ne butáskodj már, nem úgy kell felfogni a dolgot.

LALI Hát *hogy?* Hogy lehet ezt még *egyáltalán* felfogni?!

SZOFI Na, én ezt nem nézem tovább, megyek, és szólok a...

VIVI *Így is van!* Csak nem fogjuk *végigasszisztálni*, amíg ez itt mindnyájunkat teljesen...

SZOFI ...kikészít!

BOGI Vagy kirabol!

VIVI Vagy lemészárol! Mert *ilyen* is van! Előugrik a rejtek helyéről és...

Szofi elindul kifelé

LILI (*Lalinak*) Na, *most* jövök én! Figyelsz? (*A kifelé tartó Szofi elé penderül*) Bocs, de-e nem tudod véletlenül megmondani, hogy...

SZOFI Hozzám beszélsz? ...Csak mert tudtommal nem ismerjük egymást. Te amúgy *tag* vagy? Tudnillik ez egy ilyen *zártkörű* izé, ide csak az irodaház cégei...

VIVI Ide nem lehet csak úgy, az *utcáról*...

SZOFI Kártyád? Van?

LILI Ja, én nem az *utcáról*...

BOGI Hát akkor? Talán az égből pottyantál ide, hm?

A nők odagyűlnek, és fenyegetően körülállják Lilit

LILI Hát, ö-ö...

VIVI És most nekiállsz itt cirkuszolni?

BOGI Keckeckedsz?

VIVI És parádézol?

SZOFI Csak mert néhány évvel fiatalabb vagy?

BOGI És néhány árnyalattal szőkébb?

LILI Lali! Lali, segíts már!

LALI Hogy én?

VIVI (Lili felé) Nézd, hogy hőzöng!

SZOFI A kis szaros!

BOGI Szívóskodik, figyelitek?

VIVI Próbál minket kiszekálni!

BOGI Őrült ez?

SZOFI Vagy fogyatékos?

VIVI Emós!

SZOFI Punk!

VIVI Egy szalonhippi!

BOGI Nagyon slampos!

VIVI Nagyon ukrán!

SZOFI Plázacica!

BOGI Panelproli!

SZOFI (Lilihez) Mit akarsz itt?

VIVI (Lilihez) Hogy nézel ki?

BOGI (egymás közt) Nevetséges!

VIVI (egymás közt) Undorító!

SZOFI (egymás közt) Hallod, mit mond?

BOGI (Lilihez, aki meg se szólal) Nem fogod be?

VIVI (Lilihez, aki még véletlenül se megy neki) Mit jössz nekem?

SZOFI (Lilihez, aki még véletlenül sem üti meg) Megütöttél?

LILI Lali, csinálj már valamit! Ezek totál bepipultak, gőzöm sincs, hogy mit akarnak, de asszem, jobb lesz innen minél előbb –

LALI (tehetetlenül toporog körülöttük) Nyugi, Lili, itt vagyok! Veled vagyok!

Látni fogod, hogy nem félek!

Pláne, hogyha odaférek...

SZOFI Bogi, Vivi, rohanjatok, szóljatok a recepción, hogy küldjenek már valakit! Addig én próbálom itt tartani a frontot...

Bogi, Vivi kiszaladnak. Lalinak sikerül Szofi háta mögé kerülnie. Hátulról finoman megkocogtatja Szofi vállát

LALI Halihó!

Szofi hátrafordul, ránéz Lalira. Döbrent tekintet, mintha szellemet látna. Lali – a későbbi jelenetek során többször visszatérő – jellegzetes, droidos szemvillantása, majd valamilyen elementáris varázslatefekt. Szofi felsikolt, majd hirtelen elsötétül a szín. Mire újra kivilágosodik, Szofi ájultan fekszik a földön

LILI Úristen! Mit csináltál, Lali? ...Megölted!

LALI Én?

LILI (odaugrik a földön fekvő Szofihoz) Nem lélegzik, nézd, a szíve se dobog! Meghalt, Lali! Meghalt!

LALI Jaj, dehogyan halt meg, Lilike.

LILI Hát akkor?

LALI Gondolkozik!

LILI Gondolkozik?

LALI Hát persze! Most egy kicsit elgondolkozik, hogy szabad-e veled így, ilyen pimaszul... és ilyen utálatosan...

LILI (rázogatja, ébresztgeti Szofit) Na jó, de attól még nem kellett volna... (Szofihoz) Hahó! Hallasz engem?

Szofi hirtelen kinyitja a szemét, felül, és mintha csak most látná először, kedvesen rámosolyog Lilire, és a kezét nyújtja felé. Lili reflexszerűen felhúzza Szofit a földről

SZOFI (más hangon) Helló! Szofi vagyok. És te? (Mielőtt Lili válaszolhatna) Lili? Helló, Lili, mi az ábra? Az interjúra jöttél?

LILI Hát én...

SZOFI Minden oké! Helyeden vagy! Nem ma lesz ugyan, hanem holnap, és nem itt, hanem húsz emelettel feljebb, de ez téged egy percre se zavarjon! Bízz magadban, kisanyám, meg tudod csinálni! (Bizalmasan) Nekem rögtön szimpatikus voltál! Ide figyelj, itt a számom (Elővesz egy névjegykártyát, és odaadja Lilinek), hívj fel holnap délelőtt, én addig beszélek a főnökkel, és próbálok kicsit odahatni, tudod, hogy van! Csak szépen, finoman, taktikusan... Mihez is értesz? Semmihez? Na, az pont elég is lesz!

LILI (Lalihoz) Hallod ezt, Lali? Most mondd! (Szofihoz) Elnézést, ez irtó kedves tőled, de én...

SZOFI (felpattan a teremkerékpárra) Nem tekersz egyet? Hm? ...Ha nem, hát nem. Na csá! Én most gyorsan pattanok, és intézkedek egy sort, oké? Viszlát! Akkor várom a hívást!

A teremkerékpár legördül az állványról, Szofi az immár „normál” bringával tesz egy laza kört a színpadon, majd vidáman integetve kikerkezik

LILI (elgondolkozva nézegeti a névjegykártyát) Még ilyen!

LALI Gyere, Lili, húzzunk innen gyorsan, amíg...

LILI Hm? ...Ja, persze. (Elteszi a névjegykártyát) Na jó, de azért ebben a göncben mégse mehetek végig a Körúton!

LALI (játszik) Húha! Hát akkor most mit csináljunk? ... Na, nézzenek oda!

Bűvészmutatvánnyal elővarázsol Lili „file mögül” egy falatka kis spagettipántos, kalocsai hímzéses, mélyen kivágott, fehér nyári ruhát és egy tűzpiros kis szandált

LILI Hú, ez aztán! Nagyon dögös!

LALI Na de most már egy-kettő!

LILI Elfordulnál?

Lali elfordul, Lili átöltözik. Közben csacsog

LILI Azért ez örület, hogy milyen undokok voltak! Iszonyúan megijedtem, te nem? Ezek szerintem képesek lettek volna minket... Most meg!... (Utánozza Szofit) „Bízz magadban, kisanyám, meg tudod csinálni”... Nagy voltál, Lali!

LALI Semmiség, Lilike. Végül is... klónok, mutánsok és genetikailag módosított gigamikrobák közt nevelkedtem, mégpedig az Uránusz hetvenhetedik holdján. Ha valaki, hát én aztán tudom, mit jelent másodrendű állampolgárnak lenni egy velejéig xenofób és már-már a szívtelességig sivár szociokulturális környezetben... Na, de most már ne vacakolj annyit! Kész vagy? Nézhetem?

LILI (mostanra átöltözött) Voáá! ...Na?

LALI Nem rossz. Na, gyere! (Odarángatja Lilit a futógéphez)

LILI Ezzel?

LALI (haverkodóan rácsap a gép tetejére) Meg van dumálva! (A géphez) Igaz, haver?

A futógép kijelzőjén felvillan egy kicsi piros jelzőfény, miközben a szerkezet valamilyen csipogó géphangot ad

(Lilihez, súgva) Mit szólsz? Üdvözöl!

LILI (bátortalanul odaint a gépnek) Helló!... (Lalihoz, súgva) Te, és ez olyan, hogy...?

LALI Hát persze! Na, ide figyelj! *(Fontoskodva mutatja)* Az a titka, hogy ezt itt jó erősen megfogod, így, nagyon jó... aztán az egyik lábadat így, a másikat meg úgy...
LILI Jól van, jól van, ne okoskodj! Gyere gyorsan, fussunk innen!
LALI Oké!
Ez itt most egy hülye réz,
felleptek a futógépre, és...

Lili és Lali egymás mögött, egyre gyorsabb iramban futnak a futógépen. Vivi és Bogi beszaladnak balról

BOGI *(kiabál, Szofit keresi)* Hahó!
VIVI *(kiabálva)* Itt vagyunk!
BOGI *(kiabálva)* Nyugi, mindjárt küldenek valakit!
VIVI *(kiabálva)* Azt mondták, addig próbáljuk valahogy feltartóztatni... *(Körbenéz, Boginak)* Hová tűnt?
BOGI *(a futógépen szaladó Liliék felé mutogat)* Ott van! Ott, ott!
VIVI Azannyád! ... *(Lili felé)* Mit akarsz ott, kisanyám?
BOGI Szállsz le rögtön?
VIVI Mégis mit képzelsz?
BOGI Fogd már meg! Elszalad, nem látod?
VIVI Hé! Valaki! Fogják meg!

Lili és Lali fejvesztve „menekülnek”, azaz szédült iramban futnak a futógépen

LILI *(futva)* Úristen, Lali, ezek mindjárt utolérnek!
LALI *(futva)* Ne aggódj, Lilike! Semmi vész! A földlakók már csak ilyenek. Most talán egy kissé reménytelennek tűnik a helyzet... de az idő végül is nekünk dolgozik! Ahogy szegény, hibbant konstruktőröm mondta mindig:
„Bármennyit is fialnak,
egyszer úgyis kihalnak.”
VIVI *(Lili felé)* Hé! Süket vagy? Itt nem lehet ám csak így... *utcai cipővel!* De nem ám! *(A mobilját keresi)* Atyaég, ez meglóg! *(Előkapja a mobilját)* Most kit hívjak? Rendőség? Tűzoltóság? ... *(A telefonba)* Halló! ... *Idegenrendészet?* ... Halló!

3. jelenet

Hangsúlyosan hideg, fémese, lélektelen, úrdizájnosan trendi stílusban berendezett iroda.

Bogi, Szofi. Egy mobil csörög Bogi asztalán

BOGI Vegye már föl valaki! *(Tovább csöng)* Hé, Szofi! Nem a tiéd csöng?
SZOFI Az enyém? Nem hinném. Az enyém az... *(A zsebeit tapogatja)* Na, nézd csak. *(Odaszalad, felveszi)* Halló! ...Kicsodát? ...Én vagyok. Hogy? Lili? Milyen Lili? Nem ismerem semmiféle Lilit. Hogy én? Maga megőrült! Na, ne szórakozzunk, jó? Nekem nincs idegem az ilyesmire. A viszonhallásra. *(Kinyomja)* Még ilyet!
BOGI Ki volt az?
SZOFI Valami elmebeteg. Hogy én állítólag... Megáll az ember esze!

Újabb telefoncsörgés, Bogi asztalán. Bogi felveszi

BOGI Halló? ...Adom! *(Elkiáltja magát)* Vivi!

Vivi beszalad, kissé zilált ruházattal

(Vivinek) A halottkém.
VIVI *(a telefonba)* Halló? ...Igen. Parancsoljon. ...Hogy mi?

(Izgatottan) Vértoltok? Ütésnyomok? Szúrt sebek a szív-tájékon? ...Nagyszerű! Ma délután? Hát persze! ... Ott leszek.

SZOFI *(Vivihez, mutatja, hogy a dekoltázsából kilóg valami)* Hari!
VIVI Hogy? *(Észreveszi, kihúzza a blúzából egy fél pár neonszínű női harisnyát)* Nahát! Nézzenek oda! *(Zavartan nevetgél)*

Endre széles, méltóságteljes léptekkel, de szintén kissé zilált ruházattal kísétál a szobájából, és körbejár, mint egy kakas a baromfiudvarban

ENDRE Na, lányok? Megvagyunk? ...Címlap?
BOGI Kész van!
ENDRE Láthatnám?

Bogi odanyújtja Endrének a kinyomtatott címlaptervet

VIVI *(belepillant)* Az infraügy? Húha! Azért azzal még várni kéne! Most hívtam az informátorom, hogy időközben felmerült egy-két különös, már-már idegenkezűségre utaló momentum –

ENDRE *(túlbeszéli)* Várjunk, várjunk, mire várjunk, aranyom? Te is tudod, hogy... *(Kézbe veszi a címlaptervet, nézegeti)* Hadd nézem csak! Egész jó! ...Viszont a szalagcímet itt egy kicsit rá kellene csúsztatni a fekete nejlontra, nem? Úgy talán jobban kiugrana szöveg: „Halál a konditeremben”...

VIVI De hát...

ENDRE Mondjuk, ami azt illeti, ez a cím se valami invenciózus! Lehetne inkább a „Pokoli kabin” vagy a „Gyilkos gépek árnyékában”, „Újra ölt a fitness-fantom”... „Viselős volt-e az áldozat”, ilyesmi... alatta persze jól látható helyen a wellness-cég logója, a kis piros halálfej, tudjátok! Itt esetleg, a dögcedula sarkán... vagy a hófehér csuklón, ahogy kikanalál a tepsiből... Szóval azért ezen még lehetne dolgozni, lányok, rendben? ...Kis színesek? ...Horoszkóp? ...Női vonal?

BOGI Megvan! *(Odanyújt neki egy másik papírt)*

ENDRE *(végigfűtja, egyenként jóváhagyja)* Oké... oké... *(Megakad, olvassa)* „Ufó vagyok, ne bántsatok! – Egy megtévedt nő valószínűsége...” Mi ez a hülyeség? *(Visszadja Boginak)*

BOGI Kihagyhatjuk! Nem gond!

ENDRE *(Szofihoz)* Interjúk?

SZOFI *(az emlékezetében kutat)* Interjúk, interjúk, úgy érted, hogy... az állásinterjúk! Atyaég!

ENDRE Ugye nem? Már megint?

SZOFI Ne haragudj, Endre, én nem is értem, hogy mehetett ki a fejeimből...

ENDRE Szóval elfelejtetted. Értem. Na, várjunk csak. Akkor ez most még a klimax, vagy már a demencia? Tudjátok, az a baj, hogy kezdek lassan elveszni a női lélek pszichopatólógiai körtörténetében...

SZOFI Endre, ne bánts!

ENDRE Értsd meg, Szofi, ha ez így megy tovább, akkor előbb-utóbb sajnós kénytelen leszek...

SZOFI Most fenyegetsz? Tudod jól, hogy mennyire igyekszem, és most igazán nem rajtam múlt. Nem akartam említeni, de... Megengeded? *(Benyúl Endre mellényzsebébe, és előhúzza a neonszínű női harisnya párját)*

Telefoncsörgés, Bogi felveszi

BOGI *(telefon a kezében)* Szofi! Most szóltak fel a recepcióról, hogy van egy kis nő odalent, interjúra jött, azt mondja, mára volt megbeszélve...

SZOFI *(Endréhez)* Na tessék! És te meg hogy nekem támadsz rögtön! Azért ez most fáj, Endre, ne is haragudj. Tudom, hogy már nem vagyok a régi, hogy időnként kénytelen vagy mással vigasztalódnival, de ezzel együtt azért...

BOGI Akkor mondjam, hogy felengedheti?

ENDRE Hát persze. Várassátok odakint egy félórát, ahogy szoktuk, aztán... Szofi? Kiengesztelődsz, ha megkérlek, ülj ide mellém? Tudod, milyen *nehezen* tudok dönteni. Szükségem van a támogatásodra, a tanácsaidra, a szeretetedre...!
SZOFI Neked! Jó vicc.

Elcsendesednek, Endre és Szofi papírokat rendezgetnek maguk előtt, a többiek a saját gépük előtt dolgoznak.

Lili, háta mögött Lalival, beszél a nyitott ajtón

LILI Hát, itt volnánk.

LALI Csak óvatosan, Lilike! Csak *semmi* meggondolatlanság!

LILI Nincs mitől tartanunk. Ha az *első* tizedmásodpercben sikerül pozitív benyomást kelteni, akkor onnantól már nyert ügyünk van... Egyébként a papa szerint...

LALI (*közbevág*) A papa szerint! Ugyan már! A kedves *papa*, ha jól számolom, legutóbb *ötszázmillió* évvel ezelőtt járt a Földön! A *galléros őscápák* és a *kardfogú tigrisek* korában ez még egy kifejezetten *békés* és *biztonságos* bolygónak számított, *azóta* viszont, már elnézést, de nem árt némi óvatosság!

LILI Jól van, jól van, ne parázz már! ...Nézd csak! (*Nézelődik*) Végül is... egész jó hely, nem?

LALI Hát, Lilike, nem akarnék túlzottan *aggodalmaskodónak* tűnni, de... rettenetes előérzetem van! ...Talán mégis inkább máshová kellett volna mennünk!

LILI Másik *bolygóra* vagy másik céghez? ...Egyszer voltam a nagyival a Plútón, ott volt valami hasonló *fling*. Markáns formák, karakteres színek... mindent betérítő hűvös, kozmikus por...

LALI Azért jobb lesz, ha a lábad elé nézel! Hopp-hopp, vigyázz, te! Uramisten, micsoda hatalmas, undok kráterek mindenfelé! (*Fontoskodva tanulmányozza a berendezést*) A *kürtök alakja*, a *hordalékréteg mintázata* mindenestre... intenzív vulkanikus aktivitásra utal! Uramisten, Lilike! Még az is lehet, hogy két *tektonikus törésvonal* metszéspontjában állunk! Márpedig ez, *tudod*, mit jelent! A felszín alatt *olvadt magmatetek* rejtőzhetnek, amelyek a *legkisebb* külső behatásra –

LILI Magmatetek? (*Szofik felé*) Rájuk gondolsz?...

LALI Ide figyelj! Ez most életbe vágó! *Spontán gázkitörés* esetén, ugye tudod, mi a teendő?

LILI ...Ne butáskodj! *Egész* rokonszenvesek!

LALI Azt mondod? Hát igen. Igazad lehet. (*Megenyhülve*) Ha úgy vesszük, végül is nem reménytelen. Nézd csak! (*Odamutat*) Az a *printer* ott a sarokban például *egész* szimpatikus figurának tűnik... Hm? Mi lenne, ha megpróbálnék szóba elegyedni vele?

A nyomtató olyan hangot ad, mint amikor befejez egy műveletet

LALI (*megütközve*) Hoppá.

LILI Na? Megtudtál valamit?

LALI Asszem, inkább hagyjuk. Elég mocskos szája van. Rád, például, tudod, mit mondott? El se merem mondani...

VIVI (*észreveszi Lilit, próbálja feltartóztatni*) Hohó!

LALI (*ijedten összerезzen*) Á-á!

VIVI (*Lilihez*) Az interjúra jött? Lesz szíves odakint várakozni.

LILI (*kérdőn Lalira néz*) Hm?

LALI Lilike, könyörgöm, szaladjunk! Ebbe nekünk nem muszáj belemennünk! (*Felemelt mutatóujjal*) Tudod!

Hogyha aggaszt

bármi zűr,

mindig vissza-

vár az úr!

LILI Hülye vagy? Másfél órája várunk... (*Vivihez, fennhangon*) Másfél órája várok, gondoltam, megkérdezem, aktuális-e még...

VIVI Majd szólítjuk, de addig legyen szíves odakint...

LILI Márpedig én...

ENDRE (*felfigyel Lilire*) Hagyd, Vivi. ... Neve?

LILI Lili. (*Lalihoz*) Na? Mit szólsz? Ennyi!

LALI Oké, Lili! De én *szóltam!* Én *figyelmeztettem!* A *digitális naplómból* majd visszanezheted! ...Meg a *kis fekete dobozomból!*

ENDRE Endre vagyok. Foglaljon helyet!

Lili leül a szék egyik szélére, Lali egyelőre mint egy szomorú fárosz áll mögötte. Endre, Szofi a papírjaikat rendezgetik

LALI Mert bármit teszünk,

így is, úgy is

problémát okoz,

ám tetteinkről számot ad a

Fekete Doboz!

LILI Jaj, Lali, ne idétlenkedj már! (*A szemével kérdezi tőle, hogy hajlandó-e végre leülni mellé*) Na?

LALI Jól van, Lilike. Értelek én téged, nagyon is értelek, sőt! (*Bölcselkedve szaval*)

Lehet, hogy most úgy érzed,

hogy spród vagyok

és tapló,

de minden szavam őriz majd a

digitális napló.

És ha innen még valaha

élve hazakerülünk,

remélem, az egészen majd

jókat derülünk.

LILI Nyughass már! Nem látod, hogy zavarod? (*Endre felé int a fejével, aki még mindig a papírjait rendezgeti*)

LALI Én? ...Ja! Jut eszembe! (*Odaintetget Endrének, hogy kipróbálja, tényleg láthatatlan-e a számára*) Hahó!

Elégedetten nyugtázza, hogy semmi reakció. Lali megadja magát, és ünnepélyesen leül Lili mellé a szék másik szélére. Így most ketten ülnek egy széken, Endrével szemben

LILI (*a fejét ide-oda billegetve figyel Endrét*) Mit szólsz? Egész jó fej, nem? ...Egy kicsit a papára hasonlít, hm?

LALI (*hüledezve*) Ez? ...A papára? (*Közelről tanulmányozza Endrét*)

Hát, Lilike, köztünk szólvá

(de ne vedd magadra!):

akkor, mondjuk, már inkább a

Nagy Sötét Anyagra!

LILI (*Szofi felé int*) És ő? Nézd csak! Nem ismerős? (*Szofihoz*) Elnézést, de azt hiszem, mi már találkoztunk!

SZOFI (*anélkül hogy felpillantana*) Trükkös! Ezzel mások is meg szoktak próbálkozni!

LALI (*oldalba böki Lilit, súgva*) Ezt most mért kellett? ...Mindenki hasonlít valakire, nem? *Én is, te is...* (*Ahítatal*) illetve *te* nem annyira, de...

Lili visszaadja Lalinak az oldalba bökkést, és előveszi a névjegykártyát

ENDRE Jól ül?

LILI (*a névjegykártyát odaadja Szofinak*) És ez?

SZOFI (*maga elé tartja, és hangosan felolvassa*) „Siket vagyok, fültre gyűjtök, legyen szíves pár forinttal...”

Hökken csend, Lili furcsálkodva és megszegyenülve visszaveszi a névjegykártyát

LILI Akkor úgy látszik...

ENDRE Na, lássuk csak! Mit is mondott, hogy hívják? Lola? ...Vagy Lulu?

Lili szólásra nyitja a száját

Lili! Még jobb! ...Van Füreden egy kisvasút. Volt már? A „Lili-put”! Mit szól? (*Odahajol*) Tudja, mindig ilyen lazán kezdem, elsütök néhány poént ... (*Súgva*) A szóke nóset ismeri? ...Jó, nem? (*Más hangon*) Na, akkor talán rá is térhetnénk a személyes vonatkozásokra... Férjezett?

LILI Tessék? ...Ezt most hogy érti? (*Lalihoz*) Ezt most szerinted hogy értik?

SZOFI A főnök úr azt kérdi, hajlandó lenne-e időnként lefeküdni vele.

Hirtelen, fagyos csönd

Végül is *magának* kell eldöntenie, mit akar. Férjhez menni, gyerekeket szülni... *táppénzre* rohangálni vagy pedig...

LILI Értem. Hát akkor én inkább... (*Feláll, Lalihoz*) Gyere, Lali!

LALI Máris? Ó, hát ez *tényleg* nem volt vészes! Látod, igazad lett! (*Feláll, dolgavégezetten rendezgetni kezdi a székpárnát*) *Ezt itt szépen telepúztuk, végül is simán megúsztuk...*

SZOFI Hohó! És mi lesz a beugratós kérdéssel?

LALI Hallod? Békülni akar!

ENDRE Igaz is! Épp most akartam megkérdezni, hogy mi a véleménye a nyakkendőmről!

Innentől pörgősen záporoznak a kérdések, a háttérből Bogi és Vivi is bekapcsolódnak. Lili és Lali önkéntelenül visszazuttyannak a székre, és ijedten kapkodják a fejüket

SZOFI És a három legjobb tulajdonság?

ENDRE És a harminchárom legeslegrosszabb?

BOGI Csapatjátékos...

ENDRE ...vagy magányos hős?

VIVI Mit ért optimális piárstratégián?

ENDRE Profitorientált várságkezelésen?

SZOFI Kategorikus imperatívuson?

BOGI Karrierista ön?

SZOFI Konfliktuskerülő?

ENDRE Kíváncsi? (*Ejnyebejnyét integet a mutatóujjával*) Nana!

VIVI Mit tenne, ha a céget csődfelszámolás fenyegetné?

BOGI Mit tenne, ha a Földet ufótámadás fenyegetné?

ENDRE Mit tenne, ha... megfognám a mellét?

SZOFI Kávét főzni? Tud?

ENDRE Beszéljen fél percet magáról!

BOGI Letelt!

SZOFI Mi lenne, ha... fa lenne?

VIVI Mesehős?

BOGI Állat?

SZOFI *Pingvin?* ...Miért pont pingvin?

ENDRE A szakmai kihívás...

SZOFI ...vagy a fizetés miatt?

ENDRE Elméleti alapok?

SZOFI Szakmai rutin?

VIVI Nyelvtudás?

ENDRE To be, or not? ...Na? Most megfogtam!

SZOFI Magyarul? Beszél?

BOGI Bik-mak?...

VIVI ...Egybe vagy külön?

ENDRE Mit gondol ...?

SZOFI *Miket* nem gondol!

ENDRE Előfordult már önnel, hogy...

SZOFI Hányszor?

ENDRE *Többször* is? Húha!

Endre és Szofi jelentőségteljesen egymásra néznek

SZOFI Hát... *ebben* az esetben viszont sajnálattal kell közöljük, hogy...

LILI Semmi baj. Mi már... *én* már tényleg... itt se vagyok. Gyere, Lali, tűzzünk.

LALI De hát...

ENDRE Na, várjunk csak, várjunk... Azért ez mégse *így* megy! Hogy csak jövünk-megyünk, besétálunk, kísétálunk... Tudja, mi van? Tetszik a hozzáállása! Ez a *vad* tűz, ez a fiatalos lendület, ez a szinte *földöntúli*, fanatikus lelkesedés... Na, ide figyeljen. Látom, hogy őszintén szeretné ezt a munkát, kreatív, korrekt, *ambiciózus!* ...És mivel a referenciái is rendkívül meggyőzőek...

LILI A kicsodáim?

ENDRE Úgyhogy most már csak egyetlen kérdés maradt.

LILI Mégpedig?

ENDRE Ki küldte magát?

LILI Hogy ki küldött?

ENDRE Az *Elle?* ...Vagy a NASA?

LILI Hát, mondjuk, a... *mamám*... Bár ő inkább marasztalt...

ENDRE Na, pakolja ki a zsebeit. Poloska? Van magánál? Dinamit? Negró? Rejtett kamera?

LILI Negró?

Lali ijedten és készségesen tapogatni kezdi a zsebeit. Előhúz egy tic-tacos dobozkát, és boldogan megcsergeti

LALI (*odakínálja*) Tic-Tac? Hm? ...Mentolos!

ENDRE Majd értesítjük. Viszlát!

Hirtelen kínos csend

LALI Hoppá.

Lili nagy nehezen kikászálódik, rángatja maga után az értetlenül pislogó Lalit, az ajtóban megtorpan, gondol egyet, visszafordul

LILI A-a...

SZOFI Na, menjen szépen, és bőgje ki magát. A hendikep-mosdót ott találja a pincelejárónál!

LILI Azért ez *így nem* fair ám!

LALI Lilike, ha szabad szólnom... én semmiképp sem tanácsolnám, hogy... (*Fülel*) Ha!

ENDRE Hogy mondja?

LALI Hallod ezt a különös, sístergő hangot? (*A padlót nézegeti maga előtt*) Valahonnan innen jön! ...Ég a lábunk alatt a talaj!

Éles telefoncsörgés

(*Hisztérikusan*) Riadó! ...!

Ijedtében felcsüccsen az egyik íróasztalra, felkapja a lábát, és a tovbábiakban összekuporodva, a térdét az álláig húzva reszket. Szofi felkapja a telefont, de nem szól bele, döbbsenten figyeli Lili kirohanását

LILI (*Endréhez*) Nem vagyok pesti, az a baj, mi?

SZOFI Maga még mindig itt van?

LILI *Érződik az ak-centusomon?*

LALI Lilike, könyörgöm! ... A kalocsai nagytemplomra... meg a Szaturnusz összes gyűrűjére kérlek!

LILI És? ...Attól én még *beleölttem* ám ebbe a kibaszott délelőttbe egy *nagy* rakás energiát! Nem hiszi? *Egész* éjjel nem aludtam, ott kezdődik. (*Lalihoz*) Igaz, Lali? (*Endréhez tovább*) Mit szól? Csak hánkolódtam és fantáziáltam, és egyre csak azon töprengtem, hogy vajon *hogya* a csudába fogom magukkal elhithetni... hogy minden a legnagyobb rendben. Hogy se *zöldfülű* nem vagyok, se *Júlia füzetekfan*... hogy *két* lábbal állok a földön, és életem *egyetlen*, leg-hőbb vágya, hogy egy *olyan* gagyi-magazin *félállású* segédmunkatársa legyek, amelyik *rágalmazó* cikkeket közöl az idegen civilizációk állítólagos rémtetteiről... *kiborgbűnő*

zést emleget, miközben ufót kiált ott is... (Lalira pillant)

LALI ...ott is ...

LILI ...ahol pedig csak ártatlan, vidéki tinilányok igyekeznek a gépligeti...

LALI ...népligeti!...

LILI ...népligeti buszpályaudvarról a jövődöbéli munkahelyük felé.

ENDRE Megőrült, kislány?

SZOFI (a telefonba) Te, ide figyelj! Küldjete már fel valakit a 202-esbe! ...Mi? A biztonságis? Hogyhogy nem mer? Lehallatszik? ...Jó, jó, megyek már. ...Halló! (Kirohan)

LILI ...Aztán hajnalok hajnalán beültem a tükör elé... és órákon át ide-oda rendeztettem az arcizmait... hogy *genetikailag kódolt*, ún. „döglött hal” típusú kézfogásomat alkalomadtán *sikerüljön* némi *kényszeredett* mosollyal és többé-kevésbé *intenzív* szemkontaktussal *kompenzál*nom...

LALI Lilike!

LILI (Lalihoz) MÉR? Nem így volt? (Endréhez) Majd felöltöztem szépen, szolidan, gusztusosan, kerültem a harsány, irritáló színeket, így például a *püspöklilát*, ami egyes *asztoneurologiai* kutatások szerint még a világmindenség *legeslegtávolabbi* pontján élő férfiakban is *öklendezésig* menő *negatív* érzelmeket kelt... márpedig én aztán *igazán* nem akartam *negatív* érzelmeket kelteni a *saját*, potenciális főnökömben... meg a kedves ... *lotyójában* (Szofira érti), vagy ki volt ez itt...

LALI Na de...!

LILI ...sőt!

ENDRE Sőt?

LILI Sőt, szerettem volna, ha *megkedvelnek*, ha a szakmai múltam, a pozitív hozzáállásom és a tiszta, őszinte, életvidám természetem láttán egykettőre a szívükbe zárnak, megajándékoznak a bizalmukkal... meg egy céglogós, krokodilbőr cetlitartóval... és soha többé nem engednek el...

ENDRE Soha többé...

LILI Ehhez képest az önéletrajzom a *kukában* landolt... ugyebár...

ENDRE A kukában?

LALI A kukában?

Lali, aki még mindig felhúzott lábakkal kucorog az íróasztal tetején, most rémülten belekukkant az asztal mellett álló papírkosárba, ijedten ide-oda kémlel, aztán óvatosan leugrik az asztal tetejéről, és lábujjhegyen odalopózik Endre háta mögé

LILI ...a motivációs levélkémet *összefirkálták*, és vastag, piros filccel *aláhuzigálták*...

Lali hátulról megkocogtatja Endre vállát, azaz megpróbálja a Szofinál előzőleg már bevált varázstechnikával befolyásolni az eseményeket

LALI (hisztérikusan) Halihó! Halihó!

Endre idegesen hátrapillant, de semmi nem történik

LILI ...a mondataimat *félremagyarázták*, a kompetenciámat *megkérdőjelezték*, a kapucsínómba *dupla* adag cukrot tettem, holott *cukor nélkül* kértem...

LALI Úristen, Lilike, ebből itt most már *irtózat*os katasztrófa lesz! (A jellegzetes szemvillogtatással próbálkozik, kétségbeesetten keresi Endre tekintetét, de hiába)

LILI ...És a tetejében *hiába* próbáltam az idevágó nemzetközi standardok alapján *rövid, tömör, sallangmentes* mondatokban felvázolni a magam elé tűzött *karrier*célt, oda se bagoztak... még egy *obszcén* beszélésre, de még egy *kompromittáló* megjegyzésre se méltattak, így volt? ...Nem így volt?

ENDRE Hát, ö-ö...

Lali teljes tehetetlenségében és félelmében behúzódik egy sarokba, és halálra váltan hallgatja tovább Lili fékevesztett kirohanását

LILI Ne mondja, hogy nem így volt! Magukat egyes-egyedül csak az érdekelte, hogy „*költségtérítés*”, meg „*fizetés*emelés”, meg „*caféteria*”, meg még *kismillió* úgynevezett „*béren kívüli juttatás*” címén *mekkora* adag adómentes jövedelmet szóhatnak a nyakamba! ...És a származásom? Meg a drog-fogyasztási szokásaim? ...Meg a politikai orientációm...? Az már le van szarva? Az már mind-mind nem is érdekes?

ENDRE Na, ide figyeljen, kislány.

LALI (súlyosan, sötéten) Lilike, légy erős. Valami azt súgja bennem...

LILI (Endréhez, kihívóan) Igen?

LALI ...hogy most valami *rettenetes* dolog fog bekövetkezni.

LILI (Lalihoz) Na, ne mondd!

ENDRE Tudja, arra gondoltam...

LILI (előrehajol, Endre szemébe néz) Na?

LALI (a falhoz lapulva, apátiában) Végül is, nem nagy ügy. Állítólag minden egyes másodpercben galaxisok *milliárdjai* születnek és pusztulnak el...

LILI (Endréhez) Szóval?

LALI (teljes apátiában) Ha *belegondolok*, voltaképp *mi* magunk is csak egy-egy *picike* pont vagyunk a végtelen világegyetemben... ülünk a *nagy semmi* ágán, himbálózunk... és ringatózunk, és a *legkülönfélébb* fórumokon próbáljuk világgá kürtölni a kétségbeesésünket...

LILI (Endrével farkasszemet nézve) Hallgatom!

LALI Jó kis terv volt, vad és merész, kár, hogy szarrá ment az egész.

ENDRE Tudja, arra gondoltam...

LALI Állj!

Hirtelen elhatározással Endre háta mögé ugrik, és a jellegzetes szemvillantás kíséretében egész egyszerűen fejbe csapja egy paksamétával. Hirtelen elsötétül a szín. Mire újra kivilágosodik, Endre arccal az asztalra bukva fekszik

LILI Úristen! ... (Lalihoz) Meghalt?

Lali tanácstalan képet vág

Vagy csak... *gondolkodik*?

Endre hirtelen felemeli a fejét, rámosolyog Lilire, és mintha mi sem történt volna, zavartalanul folytatja

ENDRE (más hangon) Tudja, arra gondoltam..., kedves Lili..., szólíthatom így? Hogy hétfőn tulajdonképp már kezdhetne is... Mit szól?

LILI Hát ö-ö... (Lalihoz) Kösz, Lali!

LALI Semmiség...

ENDRE (csábítóan) És ma este? ...Hm?

LILI (kíváncsian) Hm?

LALI (döbbenet) Hogyhogy ma este? ...Mi az, hogy ma este? ...Hohó! *Erről* azért nem volt szó!

ENDRE Velem vacsorázik?

Lili megadó pillantása, Lali hökkent tekintete

4. jelenet

A szoba közepén egy egyszerű, kinyitható kanapé kihúzva, rajta magzatpózban fekszik Lili.

Alszik, majd hirtelen felriad

LILI Lali! ...Lali, hol vagy?

Lali fejével a kanapé alól, arccal a nézőtér felé kandikál kifelé. Endre megérkezéséig ebből a helyzetből beszélget az ágyon ülő Lilivel. Lili az ágyon, Lali az ágy alatt

LALI *(a kanapé alól)* Hol lennék?

LILI Te! Valami rettenetes baromságot álmodtam. Képzeld... egy kicsi, flúgos úrmuki meg én...

LALI Ne mondd. Hát ez tényleg elég furán hangzik.

LILI Mennyit alhattam? *(Ijedten felül, az ajtó felé)* Atyaisten! Nem volt még itt? ...Lehet, hogy már itt volt, csak én...

LALI Van kulcsa, nem? Bejött volna.

LILI És ha elhagyta? Múltkor is elhagyta, emlékszel? ...Vagy ha véletlenül otthon felejtette? Tudod, milyen leterhelt mostanában!

LALI Csöngetett volna.

LILI És?

LALI Senki se csöngetett.

LILI Senki? ...Hány óra is van?

LALI A szokásos. Nyolc óra lesz fél perc múlva... Ha jól emlékszem, negyed hatra ígérte magát...

LILI Jaj, Lali, ne csináld már! Tudod, mennyi dolga van. Ott van neki a szerkesztőség... meg a karosszérialakatos... A zöld kártya... meg a Kék golyó... Azon a néhány másodpercen már igazán nem érdemes kikapadni!

LALI Jó, de azért mégiscsak *disznóság*...!

LILI Mi, Lali? Hogy nem én vagyok az első az életében? Ne butáskodj már! Hát ki vagyok én, hogy...

LALI Igen, az! Hogy nem *te* vagy az első!

Mert

akár esik,

akár fagy,

nekem például

te vagy.

LILI Nahát, Lali, ezt igazán nem vártam volna tőled! Hogy ilyen oltári bunkó legyél! Szegény asszony *ott* fekszik a *fél* mellével meg a *kipakolt hasával*, és te közben képes lennél...! Hát mit akarsz? Hogy *hagyja* ott? Mikor *épp* az benne a csodálatos... a hősiesség és imádni való, hogy nem hagyja! Hogy ápolja, gondozza... hogy *minden* héten benéz hozzá, visz neki ezt-azt, tiszta bugyit, tiszta pizsit... utánacplat az alternatíváknak, biztatja, hülyíti, szerez neki avemárt meg bioaktív búzacsírt... meg ezt az izét... na, mondd már... ezt a „csökkentett tartalmú” vizet...

LALI Na jó, de azért...

LILI ...pedig annak ilyenkor már *semmi, de semmi* értelme, ezt te is tudod! ...És akkor még gondja van a házra is, meg a kocsira, meg a cégére... na meg a diszkrét, mégis józan és reális *előkalkulációkra*, ugyebár... meghívókat adresszálni, lefoglalózni az urnát...

LALI Na jó, és *te*?

LILI ...meg a legkülönfélébb kegyeleti szolgáltatásokat...

LALI ...De hol vagy mindeközben *te*, Lilike? Ha szabad közbeszólnom!

LILI Hogy én? ...Hogy én? ...Hát igen. Látod, Lali? Most megfogtál. Azt hiszem, ez a földi élet egyik *súlyos* paradoxona... Mert ide figyelj. Ha most, mondjuk, *azt* csinálná, hogy beszélne a fürdőszobába, beállna a tükör elé, felkapcsolná a kisvillanyt, és végre *kíméletlenül* szembenézne a *saját legbelső* érzéseivel... aztán pikk-pakk, fogná magát, lepasszolná a feleségét, bedugná az elfekvőbe, beadná a válópert, és esztét veszítve a karomba dölne: akkor *tudod* mit? *Kéne* a francnak. Akkor *azon* nyomban bepatnának az első adandó úrhajóba, és *aló* Mars. Az is jó hely, nem? Sőt! Oldottabb a légkör meg minden... De *így!* Mikor ilyen áldozatkész, önzetlen és... *családcentrikus*...!

LALI Na jó, de akkor...? Most akkor mi van? Most akkor *az* van, hogy...

LILI Hogyhogy mi van. Most várunk. Várunk szépen, várakozunk, aztán majd... kiforogja magát. Tudod, hogy van. Egy idő után *csak* felugrik! ...Vagy legalább felhív... vagy ír... vagy valami...

LALI Na jó, és *én*? Már bocsánat, de hol vagyok a történetben *én*? Vagy teszerinted én a *helyemen* vagyok? Most nézz rám, Lilike! Nézz csak rám! Mégiscsak *méltatlan*, hogy az én *igazán* páratlan *úrtechnológiai kondícióim* dacára *hetek* óta *itt* kuksolok egy félig *beszakadt* kanapé alatt... próbálok picit lazulni... lelassulni, *kikapcsolni* és lehetőleg *minimálisra* redukálni a *hálózati idegfeszültségemet*, miközben szüntelenül *azon* drukkolok, hogy minél előbb *betoppanjon*, és összevissza *puszikáljon* téged egy *pali*... akit pedig szívem szerint *egyetlen* vad mozdulattal mindörökre kilőnék az úrbe...

LILI Kílónéd? ...De miért, Lali? Igazán nem értelek.

LALI Miért-miért?! Hát ide figyelj, Lilike! Engem arra programoztak, hogy én téged boldoggá tegyelek, így van? Hogy vigyázzak rád, mint a kijelzőm fényére, hogy megvédjelek és felvidítsalak, hogy legalább azt a *minimális* kis időt, amit itt töltünk a Földön, legalább *azt* sikerüljön viszonylag *tartalmasan* és lehetőleg *kielégítő* kedélyállapotban eltölteni ... De *így!*! ...Félre ne érts! Ha *az* az ára a boldogságnak, hogy én közben *tönkremenjek* belé, rendben van. Bekapom a Kék Halált, azt annyi. Semmi gond! Vállalom! Ha hazaérünk, majd kikupálnak szépen. Széjjelkapnak, bevizsgálják, *újratelepítenek* ezt-azt, picit kibővítik az *operációs rendszeremet*, és már készen is vagyunk. De *így!* Hogy te még csak *boldog* se legyél! Ez azért mégiscsak *abszurdum!*

Mert ha téged ilyen rítul

megaláz a vágyad,

akkor inkább szakadjon a

fejemre az ágyad,

és ha ez a boldogsághoz kevés lenne

mégis,

akkor tessék, omoljon a fejemre az

ég is!

LILI De Lali! Aranyos Lalikám! Te itt valamit nagyon félreértesz! Én *boldog* vagyok! Sőt! *Életemben* nem voltam még ilyen boldog! ...Na jó, talán egyszer a papával, még kislánykoromban... kettesben az *Andromédán*, de azért ez még *annál* is sokkal, de sokkal...

LALI Boldog vagy, Lilike?

LILI Hát persze, Lali, hát persze, hogy boldog vagyok, de még mennyire! Hát hogy a francba ne lennék boldog, amikor –

Autóriasztó-pittyegés

(Fülep) Ha! Hallod? *(Felragyog az arca)* Ez ő lesz!

Lali értetlenkedve forgatja a semeit. Űzötten, borostásan, kezében táskával, slusszkulccsal belép Endre

ENDRE Helló, édes, bocs, hogy késtem!

LILI Endre! *(A nyakába ugrik)* Édesem! Drágám!

ENDRE Széjjeltépsz, kismadaram! *(Csókolja)* De csak tépj, csak tépj! Vadmacskám, szépségem, mindenségem!

LILI De jó, hogy itt vagy! Már annyira vártalak! Milyen szép vagy, *(Az arcához dörgölőzik)* milyen szőrös, *(Szagolgatja)* milyen illatos! *(Súgva)* Van számodra egy meglepetésem! Akarod hallani? ...

ENDRE *Lepj* meg, drágám, *lepj* meg! *Másra* se vágyom!

LILI Igazán?

ENDRE Gyere, gyere, *lepj* meg, *nyűgözz* le, *vedd* el az eszem! ...Lili! Lili!

LILI Szeretsz?

ENDRE Imádlak!

LILI Az enyém vagy?

ENDRE A tiéd! Csak a tiéd! ...A te rongyod! A te kapcád! Vágj hanyatt! Taposs meg! Bármit kérhetsz, a rabszolgád leszek! ... (Más hangon) Aztán te az enyém... mit szólsz?

LILI Hát ö-ö...

ENDRE (tovább) Gyönyörűségem! Megveszek érted! Teljesen megörjitesz... képzeld, még a mobilomat is elhagytam!

LILI Nem mondom!

ENDRE Kész örület... de muszáj volt jönnöm, egyszerűen nem bírtam volna ki, hogy ne lássalak. Mutasd magad, királynőm! (Felállítja az ágyra) Milyen szép vagy! Milyen szép és... egészséges! Gyere gyorsan! Gyere! Gyere!

Endre nagy zuttanyással az ágyra dobja Lilit, melléfekszik, csokolgatja, simogatja. Csak úgy nyekken alattuk az ágy, Lali odalent fájdalmasan feljajdul, majd méltatlankodva előkászálódik az ágy alól, és a párnák sértetten és szemérmesen hátat fordítva megtelepszik valahol a szobában

LALI Hát még itt sincs nyugtom!
Csak úgy szép a szerelem,
ha pukli nő a fejemen?

Endre és Lili ölelkeznek. Lili szelíden kibontakozik az ölelésből, ragyog

LILI Akkor? ...Elmondjam? ...Szerintem örülni fogsz!

ENDRE Hogy mit?

LILI A meglepetést!

ENDRE Ja, persze, drágám! Hogyne! Mondd csak! Hallgatom! Hát persze! (Más hangon) De gyorsan! Mert örületes rohanásban vagyok! Most is csak egy félóra ugrottam fel, tudod, lapzárta meg minden! (Lili háta mögött megnézi az óráját) Húha! (Lilihez) Neked egyébként? Nem kéne bent lenned?

LILI Az irodában? ...De drága szívem, viccelsz? Te írtál ki szabira, nem emlékszel? Tudod! Hogy minél többet lehessünk együtt! Hogy „újtát álljuk a szóbeszédnek”, és „elkerüljük a rosszindulatú megjegyzéseket”... Legalábbis addig, amíg... (Más hangon) Amíg nem vagy képes végre a sarkadra állni, szakítani a múltaddal, és egyszer s mindenkorra legalizálni a kapcsolatunkat...!

ENDRE Na jó, de azért mégis! A lányok már így is folyton rágják a fületemet, hogy pályakezdő létedre, meg minden...

LILI (közbevág, folytatja) Sok értelme persze nem volt! Gyakorlatilag felém se nézel, másfél órát késelek, és még akkor is rohansz! Megjegyzéseket teszel az alakomra... meg a sminkemre... meg az előletemre...!

ENDRE Én?

LILI És? Ha szabad kérdeznem, kihez rohansz olyan nagyon? Csak nem ahhoz a ronda vén banyához?

ENDRE Tessék?

LALI Na de Lili! Mégiscsak a felesége! Ráadásul a lehető legeslegvégső stádiumban, igazán nem szép, hogy...

ENDRE Na de Lili! Mégiscsak a feleségem! Ráadásul a...

LILI (közbevág) És? Mi vagyok én? Valami hospice-izé? Hm? Nem, Endre. Én egy egészséges, ivarérett nő vagyok, aki most a fiatalágának meg a rátermettségének, meg az irántad érzett olthatatlan szerelmének a jogán igenis helyet követel magának a Nap alatt. És ha ezen a bizonyos helyen pillanatnyilag épp tartózkodik valaki, akkor annak az illetőnek meg kell szépen mondani, hogy menjen egy kicsivel odébb. Ilyen egyszerű. Ha ő közben ilyen beteges meg akaratgyenge, meg mit tudom én, akkor az az ő teljességgel privát pszichopatológiai problémája, amihez nekem aztán igazán semmi, de semmi közöm. (Lalihoz) Így van, Lali? (Endréhez) Neked viszont...

LALI Neki viszont?

ENDRE Nekem viszont?

LILI Neked viszont el kell tudnod dönteni végre, hogy...

Megcsörren Endre mobilja

ENDRE (fülel) Ha! ...Hohó! Hallod? (Boldogan tapogatja végig a ruháját) Hát mégis itt van? (Előhalássza a zsebéből a telefont) Hála istennek! Ó, akkor nincs baj! (Lilihez, mutatja, hogy megvan a telefon) Látod ezt? Mit szólsz? Megkerült! Nem is örülsz? (A telefonba, más hangon) Igen, drágám!

LILI (Lalihoz, gesztussal: Na tessék! Erről beszéltek!)

ENDRE Nem, nem, már úton vagyok, ne aggódj, drágám, félórán belül ott leszek! De nincs baj?! ...Igen? Hát persze! Semmi gond! Várj csak, keritek papírt.

Endre a szemével odaint Lilinek, aki sértett arccal, de szolgálatkészen ugrik, kapkodva előkotorja Endre táskájából a noteszét, és mint egy elgyötört titkárnő, kelletlenül, de írja, amit Endre diktál

(A telefonba) Igen! Mondhatod! Írom! ...Hogy mondd? (Félrehallja, kicsit furcsálkodva) Szevasz, drágám, szevasz! ...Ja! Hogy Zewa! Zewa Softis, négyrétegű... igen... kamillás? ... (Lilinek) Kamillás. (A telefonba) Igen, írom! Kistejes... (Lilinek) Kistejes.

LILI Falatka?

ENDRE (telefonba) Falatka? ... (Lilinek) Krémzamat. Málnás. (A telefonba) Hogy? Inkább fele-fele? Egy müzlis, egy málnás. Jó lesz így? Két müzlis. (Lilinek) Két müzlis... (A telefonba) Még valami? ...Ripsz-ropsz? (Félreérti) Hogyne, drágám, sietek, sietek! Ripsz-ropsz, és már ott is vagyok... ja! Hogy Ripsz-Ropsz! (Lilinek) Ripsz-Ropsz, puffasztott búzaszelet. (A telefonba) Sokmagvas? (Lilinek) Sokmagvas. (A telefonba) Sós? (Lilinek) Sós. (A telefonba) Ennyi? (Lilinek) Ennyi. (A telefonba) Oké, drágám. Akkor repülök. Úgy húsz perc, és ott vagyok. Puszi! ...Te! Ha a főorvos úrral beszélsz, akkor... Halló! (Nézi a telefont) Letette.

Hirtelen kínos csönd. Ülnek, Lili kezében a notesz

Ez van... Lili, hidd el, hogy én...

Átöleli Lilit, de az ellöki magától. Endre a mobilját leteszi Lili mellé az ágyra

LILI Endre! Figyelj! ...Nekem ez nagyon szar így, én ezt így nem bírom tovább! ... (Jelentőségteljesen) Én nem ezért vagyok itt! Nem ezért! ...Én nem akarok osztozni rajtad. Értesz engem? Én nem akarok... én nem bírok... (Elbőgi magát) Endre, én annyira, de annyira boldogtalan vagyok...

LALI (a szóra felkapja a fejét) Hogy mi?

Odaugrik, hogy megvizsgálja, de Endre addigra már a karjaiban tartja Lilit. Lali szenvedő arccal, tehetetlenül toporog ide-oda

LILI (Endrének, sírva) Endre, én... Endre, én meg akarok halni! Ha most azonnal nem csinálsz valamit, én megölöm magamat, érted? ...Bezárkózom az infrasaunába, és...

ENDRE Hogy hová? ...Ne butáskodj, kismadár!

LALI Nana, Lilike! Nana!
Tudod, hogy mit mond a mondás!
„Az öngyilkosság nem megoldás!”

Lili tovább bög. Lali tehetetlenségében végzetes tette szánja el magát. Sápadt arccal Endre telefonja után nyúl, ami még mindig Lili mellett fekszik az ágyon. A füléhez emeli, hallgatózik, nézi, babrálja, pötyöggeti, mintha beprogramozna valamit. Varázseffekt, Lali jellegzetes szemvillanása, ezúttal a telefon felé. Lali óvatosan visszateszi az ágyra a telefont. Endre ölelgeti Lilit, vigasztalja, csitítgatja

ENDRE Fel a fejjel, kicsi szívem! Boldogok leszünk, meglátod, csak türelem! Ahogy picit felépül, fogom magam, elé ál-

lok, és kerek percc megmondom neki, hogy vége. Hogy ennyi volt... Hogy szeretjük egymást, és el akarok válni. Kész-passz... Egész biztos megérti! ...Azért ezt meg szokták érteni, nem? ...Nagyon megértő! Amúgy.

LILI (görcsösen öleli Endrét) Igen?

ENDRE Aztán elveszlek, és új életet kezdünk. Tudod! Ahogy megbeszéltük! ...Bioszolár ökoház Budajenőn... szélgenerátor... meg napkollektor! ...Kiskecskék meg... kisbabák! ... (Az órájára pillant) De most viszont rohannom kell. Hallod? (Próbálja lefejtetni magáról Lili ölelő karjait, a noteszt beteszi a táskájába) Ezt itt gyorsan elintézem, aztán még a szerkesztőségbe is be kell ugranom...

LILI Ne menj el, könyörgöm, Endre, ha most elmész, akkor én...

ENDRE Lili, ne gyerekeskedj! Értsd meg, hogy ezt így...

LILI Válg el, könyörgöm, válj el végre! Hát mit akarsz még tőle! Öreg is, kopasz is, gyereketek sincs! ...Hát most már életed végéig az onkológiára akarsz rohangálni? Hát nem jobb volna, mondjuk –

Ebben a pillanatban Lili mellett az ágyon megcsörren Endre mobilja. Endre a zsebében, a táskájában keresi

ENDRE Hol a francba van már az a...?

Közben Lali felveszi az ágyról, óvatosan, némán, és már-már szinte szertartással mozdulattal odahelyezi Lili tenyerébe, aztán egy pillanatra megragadja, nem ereszti, Lilinek végül úgy kell kitépnie a kezéből. Lili furcsálkodva néz Lalira, majd odaadja Endrének a telefont. Miközben Endre telefonál, Lali, mintha valójában ő lenne a vonal túlsó felén, néma szájmozgással követi a beszélgetést. Lili időnként rosszat sejtve ránéz, mire ő mindannyiszor sietve becsukja a száját. Ez a játék többször megismétlődik

Add már! (Durván kikapja Lili kezéből) Halló! (Közben fél kézzel pakolászik, próbálja becsukni a táskáját)

LALI (néma szájmozgás) (FÖLDLAKÓ ENDRÉVEL BESZÉLEK?)

ENDRE Igen, én vagyok! ...Hogy ki?

LALI (néma szájmozgás) (DOKTOR IKSZIPSZILON VAGYOK, ÜDVÖZLÖM.)

ENDRE (hirtelen megáll a pakolásban, megmerevedik) Jó estét, főorvos úr!

LALI (néma szájmozgás) (LENNE SZÁMOMRA NÉHÁNY PERCE?)

ENDRE Igen, persze, hallgatom, hogyne!

LALI (néma szájmozgás) (SAJNOS SZOMORÚ HÍRT KELL KÖZÖLNÖM.)

ENDRE Hogy micsoda? Ezt hogy érti? Miféle szomorú hírt?

LALI (néma szájmozgás) (A FELESÉGE MEGHALT.) (A kezével mutatja, hogy „kampec”)

ENDRE Tessék? ...A feleségem? ...De hiszen én... Hiszen én épp az imént beszéltem veled, és akkor még...

LALI (néma szájmozgás) (SAJNÁLOM.)

ENDRE Úristen... Úristen.

Lehanyaglik a karja, a telefont önkéntelenül a zakója zsebébe csúsztatja, és erőtlően leroskad az ágyra.

Súlyos csend

LILI (egy másodperc alatt felméri a helyzetet, a sarokba húzódo Lali felé) Lali! ...Lali, gyere ide!

LALI (meghunyházkodva) Hogy én?

LILI Lali! ...Lali, mit csináltál? ...Te megőrültél! Tudod, mi ez? ...Ez már... ez már közönséges –

ENDRE (maga elé meredve) Meghalt.

LILI ...Igen?

ENDRE Meghalt. Érted? ...De hiszen... Az előbb még... Ez nem lehet... Ez képtelenség! ...Ezt nem lehet csak így! (Felpattan)

Úristen! ...Úristen! (Sír)

LILI (ölelgeti) Endre, nyugodj meg! ...Jobb így neki, hidd el! Már csak szenvedett szegény! Te is tudod! ...Mindenkinek jobb lesz így... Majd minden rendbe jön, meglátod. Eltemetjük szépen, aztán... összeházasodunk. Most már igazán semmi, de semmi... akadály. Úgy értem... Boldogok leszünk, hidd el! Budajenő, tudod! Óko-izé meg minden... Még előttünk az élet! ...Higgyél nekem! Na, ne sírj! Ne sírj már! ... (Súgva) Elmondjam a meglepetést?

ENDRE (magán kívül) Úristen! ...Úristen!

LILI Ne csináld már! Rendbe hozok mindent! Érted? Nem ismeresz még! ...Akarod, hogy rendbe hozzak mindent? (Lalihoz, kemény hangon) Ugye, Lali? Rendbe hozunk mindent! (Endréhez) Add ide a telefont! (Hisztérikusan) Hallod, Endre? Azonnal add ide a telefont!

ENDRE (feleszmél, minden átmenet nélkül ráüvölt) Mit hisztériázol itt, te hülye kurva! Süket vagy? Mondtam már, hogy nincs meg a mobilom! Félórája mondom neked. Elhagytam, nem érted? ...Se asszony, se mobil. Kész. Ez van.

LILI Nincs meg? Nincs meg a mobilod, Endre? (Lalihoz) Hallod ezt, Lali? (Endréhez) Ez biztos? (Végigtapogatja Endre zsebeit, izgatottan) Nem baj, Endre, nincs baj! Ha elveszett, hát elveszett. Semmi baj! Majd veszünk másikat! ...Szébbet, jobbat... fiatalabbat... bluethoothszal meg... színes kijelzővel...!

ENDRE (felpattan) Mit hadoválsz itt összevissza? (Durván odalöki Lilit az ágyra) A rohadt életbe! Fél perce halt meg a feleségem, és te azt mondd, nincs baj? Huszonöt évet élünk együtt, huszonöt kibaszott évet, tudod te, mi az? Egy örökkévalóság, kisanyám! Egy örökkévalóság! És akkor most egyszerre slussz? Hát hogy van ez? ...És te még azt mondd, nincs baj! A jó kurva anyádat nincs, hülye piccsa! A jó kurva anyádat! Azt! (Kiviharzik)

Lili, mint a jelenet elején, az ágy közepén összekuporodva fekszik, és sír

LILI (halkan sírdogál) Endre, ne menj el! Bocsáss meg! Ne hagj itt! Endre!

LALI Ne sírj, Lilike, ne sírj, mert én is sírok.

LILI (sírós, kislányos hangon) És a meglepetés? ...Még nem is hallotta a meglepetést! ... Te akarod hallani, Lali? ...Te akarod hallani a meglepetést?

Lali az ágy szélén kucorog, és túlárado gyengédséggel simogatja Lili haját. Lili lassan álomba sírja magát

LALI Hát persze, Lilike! Hát persze! ...Én nagyon szívesen meghallgatom!

Mert
hogyha minden összedől,
s a bú a bajjal össze-
nől,
az embert mindig meglepi,
hogy nincs jobb, mint egy
meglepi.

Hosszú szünet, Lili és Lali az ágyon, már-már összebújva. Hirtelen felhangzó éles mobilcsengés, valamilyen egyszerűbb csengőhang, majd egy másik, majd egy harmadik.

A színpad másik felén a három nő egymás szavába vágva „telefonokat bonyolít”, miközben megállás nélkül tevékenykednek. Felállítanak egy egyelőre díszítés nélküli egyszerű, boltíves pergolaféleséget, amit elkezdenek feldíszíteni. Sorban egymás után papírvirágokat tűznek fel a boltívre. Közben egymás után csördülnék meg a telefonok, és Lali minden egyes mobilcsöngésnél összerenzen, ijedten kezdi tapogatni a ruháját, mintha a csörgő mobilt keresné. Am telefon helyett – legnagyobb csodálkozására – egy-egy papírvirágot húz elő innen-onnan, droidruhája rejtett zsebeiből. Ezeket furcsálkodva adja át a nőknek,

akik mosolyogva átveszik tőle, és rutinos mozdulatokkal sorban egymás után feltűzik a pergola boltívére.

Mire „lebonyolódnak” a telefonok, készen áll a szabadtéri esküvőkről ismerős virágdíszes pergola.

Az ágyon mindeközben rezzenéstelen nyugalommal alszik Lili

1. csengőhang

SZOFI Halló! Setét és Társa? ...Jó estét! ...Az urnadíszek ügyében telefonálok...

2. csengőhang

BOGI Halló! A sziromszóró kosárák felől érdeklődnék...

3. csengőhang

VIVI Halló! Anyakönyvi Hivatal?

1. csengőhang

SZOFI Halló! Hagyatéki Osztály?

3. csengőhang

VIVI Halló! Bazi Limó? ...Egy kisebb kocsit szeretnék a Szent Család-kápolna elé, Mária utca... (Furcsálkodva) Mekkora?

1. csengőhang

SZOFI Halló! Jó napot kívánok, megtenné, hogy átkapcsol a rivatalozóba?

2. csengőhang

BOGI Happy Wedding?

3. csengőhang

VIVI Sírhint Rt.?

1. csengőhang

SZOFI Halló! Akkor mondhatom? (Diktálja) Nagy örömmel értesítjük...

2. csengőhang

BOGI (diktálja) Fájó szívvel tudatjuk, vessző...

3. csengőhang

VIVI A 208-as melléket kérem... galambroptetés...

2. csengőhang

BOGI Halló! Kisállattemető? Akkor félrekapcsoltak, elnézést...

1. csengőhang

SZOFI Kántor-szerviz?

3. csengőhang

VIVI Lagzi Lajcsi?

1. csengőhang

SZOFI Fekete Könny?

3. csengőhang

VIVI Fehér Mirtusz? ...

1. csengőhang

SZOFI Plébános Úr?

2. csengőhang

BOGI Lufidekor?

1. csengőhang

VIVI Halló! ... (Döbbent hangon) Uram Isten! Te vagy az?

A három mobil egymásba folyó, fülsiketítő hangja. Elsötétül a szín

5. jelenet

Amint kivilágosodik a szín, a pergola boltíve alatt, arccal a nézőtér felé fordulva ott áll Endre.

Lali az ágy szélén ül, és néma szájmozgással követi a Hangot

HANG Földlakó Endre! ...Akarod-e az itt jelen lévő ...

ENDRE (közbevág) Igen!

HANG Kalocsai... Liliána! Akarod-e az itt jelen lévő Földlakó Endrét...

Zavar támad, Endre kétségbeesett oldalpillantásokkal keresi-sürgeti Lilit, akit Lali közben az ágyban próbál ébresztgetni

LALI Lilike! ...Lilike, keljél gyorsan! Jelenésed van! Eljött a nagy nap!

LILI (nyűgösen, kelleltenül) Jaj, már megint! ...Hagyjál, Lali! Pont elaludtam! ... (Hirtelen felül, más hangon) Micsoda??

Felpattan az ágyról, odarohan Endre mellé, beáll a fénybe

(Boldogan, lelkesen, hülyén) Igen!

HANG (Lali a háttérből néma szájmozgással követi) Ezennel házastársakká nyilvánítalak benneteket. Csókoljátok meg egymást!

Lali gyorsan becsukja a száját, és szégyenlősen elfordul. Csók. A háttérben pezsgőpukkanás, Szofi, Vivi, Bogi lépnek elő, kezükben pezsgőspoharak. Egyet-egyed odanyújtanak Lilinek és Endrének, töltenek, koccintanak

SZOFI Gratulálok!

VIVI Sok boldogságot!

BOGI Éljen az ifjú pár!

Koccintanak, mindenki boldog, felszabadult

VIVI (odasúgja Lilinek) Ragyogóan nézel ki!

BOGI (végigméri Lilit, túljátszott ámulattal) Ez a ruha!

Lili természetesen továbbra is az egyszerű kis ruhácskájában van

SZOFI (szakértő szemmel) Ekrü zsorzssett francia csipkével...

VIVI Swarovski-gyöngyök...

BOGI Organza uszály...

VIVI A szertartás is gyönyörű volt! Ugye, lányok?

SZOFI Én szabályosan bögttem!

BOGI (túljátszott rajongással) A harangjáték az elején!

VIVI (mutatja a kezével) A sziromeső a végén!

BOGI Meg az a sok... riadt veréb, ahogy mentette az életét...

(Mutatja) Huss!
SZOFI Galambok, te!
BOGI Galambok! Pláne!

Egy egészen rövid szaxofon-futam valamilyen mulatószámból, például Lakodalom van a mi utcánkban...

LALI (csujogatosan)
Hej, de szépen szól a szaxi!
Ez aztán a vidám lagzi!

ENDRE (a nőkhöz, csillogó szemmel) Vacsora? ...Hogy ízlett?

LILI (feldobva, Szofihoz) Rántott husi? Fini volt? ... (Bogihoz, Lali felé biccentve, bizalmasan) Vőfély?

BOGI (kedvesen) Jó fej!

LALI (vőfélyesen, csujogatosan)
Nem kenyerem a szép szavak,
az a fő, hogy fogyaszszanak!

LILI (Szofihoz) Tortából?

ENDRE Jutott?

BOGI (rajongással) Az a torta!

VIVI Valami isteni volt!

SZOFI Szamos Marci, fogadok! ...Eltaláltam? ...Vagy Gundel?

ENDRE (szerényen, ragyogva) Édesanyám!

Lili kényszeredetten mosolyog

SZOFI (túljátszva) Na ne! ...Hát ez elképesztő! (Bogihoz és Vivihez) Halljátok ezt, lányok? Ti tudjátok, hogy a kedves mama...

Lali hirtelen Liliék elé ugrik egy (képzeletbeli) fényképezőgéppel a kezében. A nők félreberbennek. Lili és Endre összehajolnak a pergola alatt egy esküvői fotóra, a talpas poharak a kezükben, kényszeredett vigyor. Lali a nézőtérnek háttal fél térdre ereszkedve „készít” egy gyors fotót a párról

LALI (kiáltva) Vízi bicikli!

Lali ezután felpattan, de Endre és Lili, mint egy fotón, továbbra is „úgy” maradnak

(Hirtelen, mintha újabb sugallata támadt volna) Pukk!
...Pukk-pukk! (Kicsit mintha rá akarna ijeszteni a nőkre, összetereli őket, mint egy csapat tyúkot)

BOGI (felkapja a fejét, fülel) Ha!

VIVI Kezdődik a tűzijáték!

BOGI (felfelé mutogat) Azt nézzétek!

SZOFI Bámulatos!

A három nő megbabonázva bámulja az „egyet”. Az arcukra egymás után újabb és újabb színes fényfoltok vetülnek, mintha tűzijátékot néznének.

Endre és Lili továbbra is a „fotón”

LALI (a tűzijáték hangeffektjeit imitálja, azaz felfelé intonáló fütty-szó, majd: PUKK!, ezt többször)

A nők egymás közt, arccal az égnek

BOGI Ügyes a kis csaj, meg kell hagyni!

VIVI Az ilyenek értik a módját!

BOGI Szegény Endre, hogy kikapta!

SZOFI Majd ráfarag, meglátjátok!

VIVI Nem adok nekik fél évet és...

SZOFI Hová utaznak? Nem tudjátok?

Közben Lali gyorsan Endre és Lili háta mögé visz két széket. Hirtelen, mintha lökés érné őket előlről, mindketten hátrazuhanak, pont bele a székekbe. A poharak még mindig a kezükben.

Ezzel egy időben Lali laza mozdulattal, mint egy rutinos, de kissé túl-hajszolt díszítő hátrabillenti a pergolát, és elhúzza az útból. A nők a robajra odanéznek, majd észrevétlenül a pár köré rendeződnek

LILI (rémülten) Á-á! ...Mi volt ez?

ENDRE (nyugodtan) Talán egy légörvény. Semmi gond, drágám. Mindjárt kijutunk.

LALI (pakolás közben, fahangon, darálva) Ladies and gentlemen! Lajos, a kapitány örömmel üdvözi önöket a fedélzeten! Köszönjük, hogy a biztos halált választották! Tájékoztatóként közlöm, hogy a repülési magasság átlagos hőmérséklete helyi idő szerint –

LILI (lefelé mutogat) Nézd csak! Az ott már...

ENDRE Jaja!

LILI (felvillanyozódva) ...a tenger?!

ENDRE Dehogy! A leszállópálya! ...Hohó, drágám, most kapcsolok! Hiszen te még nem is láttad a tengert!

LILI (sértődötten) Már hogy ne láttam volna! Jópofa vagy! (Egyszerre lelkesen, ábrándosan, szuggesztíven) ... Tudod, nálunk ilyenkor... nyár derekán...

ENDRE (lekezelően) Nálatok? ...Úgy érted... Kalocsán?

Pillanatnyi csend

LILI (nyel egyet, majd leforrázva, keserű daccal) ...Igazad van, drágám. Én még... sosem láttam a tengert... (Endre felé fordulva, fásultan, keserűen) ...Megmutatod?

A nők két oldalról hirtelen melléjük lépnek

BOGI (mint légikisasszony elveszi Lilitől a poharat) Elvihetem?

VIVI (mint légikisasszony elveszi Endrétől a poharat) Parancsolnak még valamit?

SZOFI Az öveket legyenek szívesek!

BOGI Hamarosan megkezdjük a leszállást!

Endre és Lili kissé megszeppenve engedelmessé válnak, lehunyják a szemüket, és kényelmesen hátradőlnek a székeiken. Lali egy pillanatra visszaszalad, és lefelé intonáló füttyszóval utánozza egy leszálló repülő hangját, ahogy a kisfiúk szokták. Felhangzó taps. A három nő megtapsolja Lali-t, mint sikeres földet éréskor a pilótát. Endre és Lili továbbra is csukott szemmel, hátradőlve ülnek. Lali egy gyors, szégyenlős mozdulattal lereagálja a tapsot, majd újra hátraszalad, és nagy igyekvéssel bevonszol a színre egy hatalmas, kinyitható bambusz napernyőt, beállítja Liliék mögé, és kinyitja. A három nő fejébe sietve szalmakalapot nyom, hónuk alá színes strandgyékény-gurigát dug. A nők egyelőre tanácstalanul állodogálnak. Lali sűg nekik

LALI (sűgva) Such a beautiful ...

Ettől fogva megered a nyelvük, csacsognak. Úgy viselkednek, mint három „külföldi” nő, akik kijöttek a plázsrá

VIVI Such a beautiful day!

BOGI Die Sonne scheint so schön!

SZOFI Какое красивое синее море! !

VIVI Have you got sunscreen?

SZOFI Куда нам присесть?

VIVI Should I spread it?

BOGI Baden? Willt ihr?

VIVI I am not stupid!

SZOFI Смотрилка! Знакомые!

VIVI (nézi) Where?

SZOFI Вот там!

VIVI They are not them!

BOGI (nézi, felismeri őket) Wirklich!

SZOFI Подойдем к ним ?

VIVI Are you crazy?

BOGI (pipiskedve integet Liliéknek) Hu-ú!

A nők a nézőtér felé fordulva, bágyadtan integetve állnak.

Endre és Lili még mindig csukott szemmel, hátradőlve ülnek, arccal a nézőtér felé. Endre hirtelen kinyitja a szemét. Mintha a távolban integető nőalakot venne észre, óvatosan visszainteget, a nézőtér felé. Lili mozgolódni kezd, ő is kinyitja a szemét

ENDRE (bűntudatos buzgósággal fordul felé) Elpilledtél, drágám?

Nem fogsz nagyon leégni? Bekenjelek?

LILI (zavarodottan néz körbe) Tessék?

ENDRE Koktélotat? Megittad? ...Hozassak újat?

LILI (fülel) Mi lehet ez? ...Te is hallod?

Bogiék bátortalanul, de tovább integetnek

ENDRE Ne foglalkozz velem, drágám! Csak a bennszülöttek rajcsúroznak! Tudod, milyen kis idétlenek! Időnként megpróbálnak áttörni a palánkon, de persze...

LILI (gúnyosan) Nem megy nekik?

ENDRE Hát persze hogy nem!

LILI (előrefelé mutat) Nézd, egy gekkó! Milyen édes! Szaladgál a kövek között!

Lali találva érzi magát, idegesen szaladgálni kezd föl-alá

ENDRE Viszont lassan ideje lesz szedelődzködni! Tudod! Ma van a folklórprogram! (Bizalmasan) Nem hagynám ki a világot se! (Támadóan) Vagy te talán...?

LILI (védekezően) Semmi esetre!

Lali tesz a lábával egy rövid, dühös-pattogós néptáncos mozdulatot

(Kedvesen) Csak még egy percet hadd üldögéljek. (Áhítatos nyugalommal szemlélődik) Olyan szép itt veled, drágám! Olyan vidám! Olyan romantikus!

Megcsörren egy mobil, Endre előkapja

ENDRE (örömmel) Halló! ...Anyuka?

Endre beszélni kezd a telefonba, miközben

LILI (folytatja keserű, apátiába hajló hangon, maga elé meredve) Ez a roppant, közömbös víztükör... a végtelen, süket ég... a semmibe vesző, elérhetetlen horizont... (Hirtelen, betegeges indulattal) Meg ez a sok buta sirály, ahogy kapkodják a dögöket!

Lali találva érzi magát, sietve sirályhangot produkál, miközben a „szárnyával” esetlenül le-föl csapkod

ENDRE (a telefonba, elbúcsúzik) Csókolom, anyuka! Hát persze! Átadom! (Leteszi)

Dühös, lázadó hang: Lali valamilyen fémtárgyat kezd kocogtatni (például a bambuszernyő fémrúdját ütögeti valamivel, mint egy ütőhangszert), ezzel esőcsepergés hangját is imitálja.

A három nő még mindig a távolba révedve, egy csoportban áll

BOGI (előrenyújtja a kézfejét) Na, ez eleredt!

VIVI (behúzza a nyakát) Húha, akkor szaladjunk!

SZOFI Még a végén bőrig ázunk!

Szedelőzködni kezdenek. Lali közben összecukja a bambuszernyőt, helyette előkap egy közönséges fekete férfiernyőt, kinyitja, és ugrándozva, mintha pocsolókat kerülgetne, és olyan testtartással, mintha a hátára már záporozna az eső, odaszalad a dideregve szerencsétlenkedő nőkhöz

LILI Milyen hűvös lett hirtelen, nem?

ENDRE Beszáladjak egy kardigánért?

LILI Jobb, ha megyünk. A vendégek már biztos...

ENDRE (felcsattan) Kit érdekelnek a vendégek! Végre egyszer kettesben vagyunk... Annyi mindent meg szeretnék beszélni veled!

LILI (felkapja a fejét, örömmel) Igen? Például?

ENDRE Például a derítőt!

LILI (lelombozóda) A derítőt?

ENDRE Hát persze! Hogy hol legyen! (Középre mutat) Itt, a japánbirs alatt? (Messzebb, a nézőtér felé mutat) Vagy ott, a kert végében? (Kioktatóan) Kényes kérdés, ugye tudod!

LILI Na jó, de talán mégse pont a házatón kéné! (Felcsattan) És különben is! Hol lesz akkor az ugrálóvár?

ENDRE A mi?

LILI (számon kérően) Meg a kishinta, meg a kishomokozó ...?! Azt beszéltük, hogy...

A nők Lali ernyője alatt összebújva közelednek. Ahogy meglátják Liliéket, Lali hátrahagyva odamennek hozzájuk

SZOFI (kiabál) Lili!

VIVI (kiabál) Endre!

BOGI Merre vagytok?

LILI (visszakiált) Megyünk már!

Felállnak a székről. Most látjuk, hogy idáig egy-egy összecukható kerti széken ültek. Összecukják a széket. Közben gyengül a világitás

SZOFI (vidáman) Na, szép! Szóval itt bujkáltok! ...Mi meg már mindent tívét tettünk...

BOGI Őrült klassz a házatok, de...

VIVI A többiek már reklamálnak!

BOGI Mindent felfaltak! A lazacot...

SZOFI ...a homárt...

VIVI ...a szarvasgombát...

ENDRE Azt is?

Közben fokozatosan elsötétedik a szín. Lali még mindig ott áll, kimerülten és szerencsétlenül, kezében a nyitott, fekete esernyővel, ahol a nők hagyták

BOGI (Lilihez, csacsogva) És? (Fejével az ég felé int) Sikerült választani?

LILI Mit?

BOGI Hát csillagot!

Lili látványosan öklendezni kezd (talán az undortól, talán a terheségtől). Ezzel egy időben Lali esernyője tetején kigyullad egy lámpa (mint egy csillag az égen), villogni kezd, és hangosan vijjogó vészjelzészerű hangot ad

LILI (összegörnyedve) Bocs, de én most...

Lili az értetlenül álló Endréhez löki az összecukott széket, és berohan a házba. Lali szalad utána a vijjogó-villogó esernyővel

VIVI (Endréhez, felvillanyozódva, jelentőségteljesen) Ohó!

BOGI Csak nem?!
VIVI Ezek szerint...
SZOFI Igaz a hír...

6. jelenet

Csönd, béke.

A színpad közepén kórházi ágy. Az ágyban arccal a nézőtér felé fordulva, félig ülve fekszik Lili, kórházi egyenruhában, derékig beakasztva. Karjában egy nagy, habos, pólyaszerű párnát tart, és finoman ringatja, mint egy csecsemőt. A néző nem látja, hogy van-e ott baba, vagy nincs. Mellettük, az ágy szélén kuporogva, és szintén a „baba” fölé hajolva Lali

LALI (a Tente baba dallamára, játékosan, sorról sorra akadozva, mintha most találná ki)
Tente baba, tente,
(Szünet)
lemosta, be-
kente,
(Szünet)
de mit szól majd a golya,
(Szünet)
hogyan szaros lett a pólya...

Felzengő csecsemősírás

LILI Hát ez, úgy látszik, nem tetszik neki. Nézd, hogy fintorog. Valami más? Nem tudsz?
LALI Nem lehet, hogy éhes szegény?
LILI Kizárt. Félórája sincs, hogy szopizott. (A „babához”) Igaz, babám? Jól belaktunk!
LALI Az nem számít.
LILI Hogyhogya nem számít? Akkorákat büfizett, hogy csuhaj!
LALI Na jó, de mi van, ha most épp valami máshoz lenne kedve? (Fülel) Ha! (Babadünyögés, Lali odahajol a „babához”) Hogy mondd? (Lilihez) Tessék! Igazam lett! Vattacukrot kér!
LILI Vattacukrot? Uramisten. Honnan szedjek én most vattacukrot?
LALI Hát pedig... muszáj lesz!
LILI Mikor már réges-rég aludnia kéne! (A „babához”) Nem pedig bömbölni! (Lalihoz) Ha így folytatja, előbb-utóbb bejön érte a Vivi nővér, és bedugja a közösbe... Aztán meg majd hallgathatjuk, hogy így meg úgy: ...a „bababarát intézmény” az azért van, hogy... „bőrkontaktus” meg mit tudom én... „korai kötődés”... (Utánozza a nővért) Nem pedig hogy az anyukák szabadon garázdálkodhassanak... és már az első adandó alkalommal gátlástalanul kiélhessék az ösztöneiket...!
LALI (az ajtó felé tekintve fülel) Húha! ...Baj van!
LILI Ott áll az ajtónál, mi? Hallgatózik, lefogadom! Na, húzz bele, Lali, csak tudsz valami béna kis dalocskát... folyton sírsz, hogy tele van a memóriád, most meg...!
LALI (a Csicsíjja, babája dallamára)
Csicsíjja, babája,
elment a mamája,
én tudom csak,
hova,
nem jön vissza
soha...

Csecsemősírás

LILI Jaj, de sötét vagy, komolyan mondom! ...Most nézd, hogy megrikattad! Egy háztartási robotgépből több érzés szorult...!
LALI Várj csak! ...Hohó! Ez lesz a tuti!

Lali valahonnan a „szereléséből” előhúzza egy-egy kihúzható zsinóron lévő pici fülhallgatót, és jobbról is, balról is bedugja a „baba” fülébe.

(Ide-oda ringatja magát, mintha a fülhallgatóból szülő „tuc-tuc”-zenét dúdolná magában)

Tuc-tuc.
Tuc-tuc.
Tuc-tuc.
Tuc-tuc.

A „baba” elhallgat

LILI Na. Ez, úgy látszik, bejött. (Kérdően az ajtó felé int a fejével)
Hm?
LALI Asszem, elment!
LILI Végre! Nyugi van! (Mosolyogva gyönyörködik a karjában alvó „babában”) Nézd csak! Milyen édesen alszik!
LALI Cuki pofa! ...Tiszta anyja!
LILI Gondolod?
LALI Hát persze!
Nem egy óriás,
inkább mini,
éppolyan szép,
mint a Lili.
LILI Hát, igen. Gyönyörű baba! ...De az orra az Endréé! Ilyen grandiózus orra nálunk soha nem volt senkinek. Az enyém tömpe, anyáé inkább fitos, de ez a kedves...
LALI ...bumsztili...
LILI ...hórihorgas...
LALI Nézd, hogy cuppog!
LILI A kis tündér! Mosolyog álmában!

Hirtelen felhangzó csecsemősírás, Lili rémült tekintete

LALI (elővesz egy mobilt) Nyugi! Csak a csengőhangom! (Megnézi a számot) Tiéd!
LILI (átveszi, a telefonba, emelt hangon) Halló! ...Anya, te vagy az? Elég rosszul hallak! Halló! ...Hát persze! Minden oké! Éppen szoptatok, mit szólnak? ...Nem, dehogya, semmi gond, tudom közben tartani, nehogy letegy! ...Hát persze hogy van! Mi az, hogy! Egy tejszarnoknak elég lenne! ...Hogy ő? Hát az elmondhatatlan. Egy valóságos angyal! ...A fotókat? Megkaptátok? ...Hogyhogya milyen fotókat? Lali feltett egy nagy rakás fotót, és még tegnap éjjel átküldte nektek. Ez fura. És a videót? Amit Endre csinált? Azt se? Nahát! (Lalihoz) Hallod ezt, Lali? Nem ment át.
LALI Pedig én...
LILI (a telefonba) Azt mondja, majd utánanéző... És ti? Veletek minden oké? Apa? Jobban van? Pihenjen sokat, mondd meg neki! ...Meg hogy hiányzik... Azt is! De tényleg! (Kiabál) Halló! ...Te, anya, tudod, mi van? Anya, képzeld, az van, hogy... (Kiabál) Halló! Hallasz, anya? Halló! (Lalinak) Megszakadt.
LALI (visszaveszi a telefont, elteszi) Sajnálom. Előfordul. Tudod, a távolság meg minden... Elég egy kisebb „galaktikus esemény”, és... összeomlik a mobilhálózat...
LILI (nehezteléssel a hangjában) Jó, de azért ez... akkor is fura! ...A lagzira se jöttek el... pedig szegény Endre hogy könyörgött, istenem! ...Persze értem én, a papa a szívével... anya meg az ilyen-olyan „hormonpótló tablettáival”: nem szívesen mozdulnak ki, világos!... Mégiscsak tíz-egynéhány fényperc... vagy még több is... Nem semmi! De azért... csak az első unokájuk! ...Nem, Lali?

Váratlanul beront az ajtón a Nővér (a Vivit játszó színésznő), karján egy adag tiszta ágynemű

NŐVÉR (ordít) Vacsora! ...Vályúhoz, bocikák! A diétások egyesé-

vel jöjjenek a... (Észreveszi Lilit az ágyban) Hoppá! Kisanya! Te még *mindig* itt vagy? *Hányszor* szóljak még, a mindenit! ...Na, de most már tűzés, egy-kettő, mert rád küldöm a Műtősjanit! Értesz engem, kisanya? Összepakolsz, kapod a rucid, és húzol... Öt percet kapsz. Értem? Ötöt.

LILI Megőrült, nővérke? ...A doktor úrral azt beszéltük, hogy péntek előtt semmiképp. Varratszedés meg minden... Meg különben is! *Épp* hogy picit elnyugodtunk. A *fejés* se megy még úgy *istenigazából*... És ha *besárgul*, vagy valami? Még a BCG-t se kapta meg! És a PKU? Meg a többi?

LALI Te, Lili...

LILI Mit lilizel? Mégiscsak *tahóság!* ...Más anyukák *hetekig* itt jópofiznak ...

LALI Én most *mégis* inkább azt mondom, hogy...

LILI Csak mert *nem* perkálunk milliókat egy külön klotyós odúért?

LALI Hagyd, Lili. Látod, hogy már...

LILI (*taktikát vált*) Értse meg, nővérke, a férjemet se lehet csak úgy hipp-hopp ideráncigálni! Amíg az ideér a szerkesztőségből, az minimum másfél óra! ...Persze, ha még hazaugrik a *mózeskosárért* is...

NŐVÉRNa, elég a cirkusból, kisanya. Most minek ezt? Örüljél, hogy fél napot itt pihizhettél potyára. Kaja is volt, nyugi is volt, pedig abortusz után nem jár semmi! De nem ám! Más kiszédül a műtőből, azt annyi. Lehet szépen haladni haza.

LILI A mi után?

LALI Lilike, nem kéne...

NŐVÉR Balhét akarsz, kisanya? *Két* órája vár kint egy csóri korababás a cókmojkjával, *vacsiosztás* van, *ágyat* is húznék, úgyhogy most már *ne* komplikáljuk, rendben? Záródat megkaptad, pakkod nem volt, ha meg lelked van, azt odahaza. Oké?

LILI (*bénultan izlelgeti a szót*) Abortusz után?

NŐVÉR Te tudod. Nekem így is jó.

A Nővér ledobja az ágy melletti kisszékre az adag tiszta ágyneműt, majd odalép az ágy végébe, és egyetlen rántással lerántja Liliről a paplant. Alatta ott látjuk Lili csupasz, pilincka lábait, ahogy a hátul kötős kórházi hálóing alól gyámoltalanul kandikálnak kifelé. Ölében az üres párna.

A Nővér kezdi lehúzni a paplanról a huzatot

LILI (*maga elé meredve, halkán*) Lali?

NŐVÉR Így ni.

LALI Itt vagyok, Lilike.

LILI Segítesz?

LALI Hát persze.

NŐVÉR(*közben magában morgolódik*) Rettenetes, mi van itt! Fogalmam sincs, hogy csinálják, de *ahogy* itt kitör a nyár, a *fél* város bevonul szülni. Hogy *hogy* bírják így összekalkulálni, rejtély! Aztán mi meg *győzzük* őket teríteni, iktatni, rotálni... Ketten, három emeletre... Se pótlék, se semmi...

Tovább ágyaz. Miután lehúzta a paplanról a koszos huzatot, most ugyanazt a huzatot kezdi akkurátusan visszahúzni a paplanra.

Lili egy frissen szült nő nehézkes mozgását imitálva nagy nehezen kiskászalódik az ágyból, az ágy mellett a földön keresgéli a cipőjét. Idegesen a Nővérré pillant, találkozik a pillantásuk

LILI (*miközben húzza a cipőjét*) Azért a cipőmet még fölvehetem? ...Vagy azt se?

NŐVÉR Hogy?

Lili elkészült, feláll, indulásra kész

LILI (*határozottan, karakánul, éles, parancsoló hangon*) Lali!

Ugye, tudod a dolgod?

LALI Hát persze, Lilike!

LILI De most aztán *nincs* min „*gondolkodni*”, meg ilyenek! Értesz, ugye?

NŐVÉR (*szórakozottan*) Hogy monddod, kisanya?

LILI (*gyilkos szemekkel ránéz*) Dögölj meg... Kisanya.

Lili sarkon fordul, és nagy dérrrel-durrall elindul kifelé. Közben Lali a Nővér elé penderül, a szokásos szemvillanás és varázslateffekt, a Nővér, kezében a félig felhúzott paplannal, döbhent tekintettel hátrahőköl, és halálra vált ábrázattal hátrálni kezd. Lili elégedetten konstataálja a fejleményeket, majd balra kiviharzik az ajtón.

Sötét

Kivilágosodik a szín, a padlón az elterülő paplanhuzat, de a Nővér már sehol.

Lali balról „*visszaoson*” a kórterembe, keresztüllép a paplanhuzaton, és lábujjhegyen odasettenkedik az ágyhoz. Felkapja és a hóna alá csapja az ominózus kispárnát. Körbenéz, hogy tiszta-e a levegő, aztán hóna alatt a kispárnával elindul Lili után, kifelé az ajtón

7. jelenet

Éjszaka, Széna téri villamosmegálló a jellegzetes üvegkalicával.

Lili és Lali a megállóban ülnek. Lili karján a „baba”-párna, mint egy alvó csecsemő. Hallgatnak, néznek maguk elé. Lassú, álmos, szaggatott beszélgetés

LILI És most?

Szünet

LALI Most mi?

Szünet

LILI Most akkor mi lesz?

Szünet

LALI Mi legyen?

Szünet

LILI Hogyhogy mi legyen, te mondtad, hogy...

Bumm! Hatalmas robbanás hangja

Mi volt ez?

LALI Csengőhangom. (*Előveszi a mobilját*) Váltogatom. Tudod, hogy van! (*A füléhez emeli*) Halló? ... (*Leteszi*) Senki.

Tovább ülnek. Szirénák hangja

LILI És a tűzoltók?

LALI Miféle tűzoltók?

LILI A kórház felé robognak! (*A nézőtér felé int a fejével*) Nézd csak! Már a harmadik megy el!

A szirénák távolodó hangja

LALI Hát, igen.

Néha elég egy kis láz,

és hupsz,

léeg egy fél kórház...

LILI Te Lali!
LALI *(folytatja)* Ahogy szegény hibbant konstruktőröm mondta mindig —
LILI *(folytatja)* Jegyünk? ...Van?

Combinó. A bemondó hangja: „Béna tér... Ajtók záródnak ... Lekvár liget következik”

8. jelenet

Játszóter.

Lili és a Barátnő (a Bogit játszó színésznő) balról jönnek be, mindketten egy-egy ülő babakocsit tolnak maguk előtt. A babakocsikban egy-egy üres, gyerekméretű, kapucnis-kezeslábas orkánoverall van gondosan beültetve, becsatolva. A színpad közepén egy homokozó, jobb oldalán egy hinta, bal oldalon, a nézőtér felé fordítva egy szórópisztollyal összerondított mászópalánk, rajta az egyetlen kiolvasható felirat: „UFÓK, HAZA!” Mellette egy magányos fa. A két nő a beszélgetés alatt körbejár a babakocsival, majd beülnek a hintába

BARÁTNŐ Lili, lásd be, hogy ez az egész totálisan... totálisan *(Keresi a szót): irreális. Érted?*

LILI Irreális?

BARÁTNŐ Irreális.

LILI Gondolod?

BARÁTNŐ Hát persze.

LILI De miért?

BARÁTNŐ Hát mert... *(Keresi a szavakat, majd mintegy mellékesen a mellettük álló magányos fához)* Helló!

LILI Kinek köszöntél?

BARÁTNŐ Nem érdekes.

LILI De mégis.

BARÁTNŐ Ismerem ezt a fát. Szegényt elbocsátották az állásából... *(Bizalmasan)* valakinek az útjában volt, tudod, hogy van. *(Súgva)* Állítólag nem lehetett tőle látni az erdőt... Nevetséges! ... Egyik napról a másikra *utára* került, ... még a járókelők is kikerülnek, de azért én... próbálom emberszámba venni. Tudod, hogy van! Időnként elbeszélgetünk... Kekszet? Hoztatok?

LILI Minek.

BARÁTNŐ Hogyhogy minek?

LILI Múltkor is megette, nem? *(A „gyerekhez”)* Ugye, babám? *Hiába* könyörgök, hogy ne vegyen mindig mindent a szájába: megkaparintja, jól összefogdossa, *összenyálazza*, aztán lenyomja a torkán... *Teljesen* kezelhetetlen... De Kubu az van még. Kértek?

BARÁTNŐ *(a „gyerekéhez”)* Buci? Kubut?

LILI *(az ufós graffitit nézve)* Most nézd meg ezt! ...Hogy mi bajuk az ufókkal?

BARÁTNŐ Hogyhogy mi bajuk?

LILI Ez az undorító, trágár hangnem...

BARÁTNŐ Viccelsz?

LILI ...ezek a primitív, obszcén kifejezések... A buszon, a boltban... a gyerekrendelőben... Végül is ők is csak emberek, nem?

BARÁTNŐ Emberek? Az ufók?

LILI Úgy értem, hogy...

BARÁTNŐ Még hogy emberek! Jópofa vagy! ... Mégis *hol* élsz te, Lilikém?! Napról napra *mást* se hallok, mint hogy ezek *mikor... hol ... kiket...!*

LILI *(közbevág)* Figyu!

BARÁTNŐ ...és ráadásul miféle *válogatott, aljas* indokokból...!

LILI *(közbevág)* És ha én most...

BARÁTNŐ A múltkor is! Te! Hogy *mit* hallottam! Őrület! Na, ezt hallgasd meg!

LILI *(közbevág)* ...ha én most azt mondanám neked, hogy igazából én is egy ilyen... *ufó* vagyok?

BARÁTNŐ Tessék?

LILI Hogy *fogalmam* sincs, mit keresek itt, és legszívesebben *most* azonnal elrepülnék innen a francba?

BARÁTNŐ Ó... ilyeneket én is szoktam: kismama-szindróma, nem nagy ügy! ...Egész álló nap *otthon* dekkolsz, teszel, veszel, főzőcskézel... maximum nudizol a kiserkélyen: nem embernek való. A *baba* folyton félálomban, nevetgél, prüntyög, dudorászik, *nevelni* se lehet napi *huszonnégy* órában, végignézed százharmincszor a *Hazugságok háló-jában-t*, aztán kifekszel. Én már többször kiborultam, de aztán mindig...

LILI *(látszólag megnyugodva)* Nem könnyű.

BARÁTNŐ Hát nem.

LILI *(újra tébolyult lendülettel)* Főleg így... egyedül egy idegen bolygón... *Se tébéd, se letelepedésid...*

BARÁTNŐ Hogy mid?

LILI És akkor még itt van ez a gyerek is... koloncnak!

BARÁTNŐ Bandika? Koloncnak? ...Nahát, Lili! A párod biztos nem örülne, ha hallaná, hogy te ilyen *nyeglén* és ilyen... szeretetlenül...

LILI *Fogalmam* sincs, mit kezdjek vele, de tudod... olyan *édes* volt, ahogy üldögélt ott a megállóban...

BARÁTNŐ A megállóban?

LILI Otthagyták. Tudod, hogy van! Fölszállnak, otffejejtik...

BARÁTNŐ Most viccelsz?

Lili elérzékenyült tekintettel nézi a babakocsiban ülő „gyereket”. Hirtelen felpattan

LILI Úristen! Hol a Bandika?

Idegesen szaladgálni kezd, mintha keresne valakit

BARÁTNŐ De Lilikém édes, miről beszélsz? Bandika itt túl a kocsijában, nézd csak, milyen boldogan mosolyog! Úgy látom, éppen emészt. Nyugodj már meg! Igazán nem értelek.

Lili odaugrik a babakocsinhoz, kikapja belőle a „gyereket”, szaggatni kezdi, és a darabokat szanaszét hajigálja

LILI *(tébolyultan)* Erről beszélsz? Mi? ... *(Mutatja)* Erről? ... De hiszen ez csak egy buta kis *kapucni!* ...Egy „újszerűnek” bearázott közönséges *turicc* a Hunyadi téri *TuriMániából!* ... Azt hiszed, ha beöltözteted Böbe babának... *babakocsit* adsz rá, meg *három* számmal kisebb *overallt*, akkor majd... *veled marad?* Akkor majd *nem* megy el az *első* jöttment vadidegennel, hogy végre *kegyetlenül* megbosszulhassa *mindazt* a végtelen sok szeretetet és idegfeszültséget, amit képes voltál *puszta* kézzel lenyomni a torkán...? *(Hirtelen felkapja a fejét, fülel. Felragyog)* Ha! ... Te is halod? ... Ez ő!

BARÁTNŐ Atyaég, Lili, te komolyan mondom, hogy...

LILI *(odaugrik a homokozóhoz, letérdel, túrni kezdi a homokot)* Valahonnan innen jön. *(Őrült tempóban ássa a homokot a kezével)* Tarts ki, drágám, jön a mama! *(Kirángat a homok alól egy megszólalásig ugyanolyan kapucnis gyerek-overallt, kirázza belőle a homokot, és gyöngéden magához öleli)* Hát itt vagy, kisbogár? Hát *mic*soda butaság ez már megint! Ne sírj, na... ne sírj, kicsikém, most már minden rendben lesz, meglátod! Itt van a mama! ...Megmondtam, ugye? Az a kis lapát a *tied*, azt *nem* szabad odaadni a rossz gyerekeknek, mert azok téged nem szeretnek. *Agyonütnek* veled, látod? Én *mondtam*, hogy rögtön agyonütnek! Na, gyere szépen, fújjuk ki a nózit.

Orrfújás felharsanó hangja. Lili nagy trombitálással „kifújja” a gyereket orrát, és beülteti az üres babakocsiba, mintha mi sem történt volna

Így, ni. *(Barátnőhöz, békésen)* Milyen kis tündér, nem?

...Most szerintem megtanulta! (A „gyerekhez”, a mutatójával integetve, kedvesen) Ugye, manó? (A Barátnőhöz) Hol is tartottunk?

BARÁTNŐ (még a jelenet hatása alatt) Hogy te egy ufó vagy.

LILI (lazán) Ja igen... Szerinted?

BARÁTNŐ (a történet hatására egy kissé elbizonytalanodva) Hát, nem is tudom... (Hirtelen ötlet) Megegyezed a porcogót?

LILI A mit? ... (Őszinte averzióval) Úristen. Már hogy enném meg...

BOGI Tessék. Nem vagy ufó!

LILI MÉR, azok megeszik?

BARÁTNŐ Hát persze! (Hiúlyéskedik) Lecsurgatják, ráharapnak, és bezúzzák, mint a plexit!

LILI De mikor én...

BARÁTNŐ (unottan) Igen?

LILI Mikor én határozottan emlékszem, hogy... Lali és én... egy hatalmas, narancssárga űrhajóval...

BARÁTNŐ Jaj, ne, Lili! Ez már annyira unalmas! ... A Lali meg az ... „űrhajók”! ... Meg a többi ilyen beteges és teljességgel kontrollálatlan erotikus fantáziád...!

LILI (folytatja) ...A kalocsai dombok felől könnyű szellő fújdogál... mi kézen fogva lépdelünk felfelé a lépcsőn... Lali megbotlik, anya felsikolt... apa a kilövőállomás VIP-pályájában áll... és integet...

BARÁTNŐ Uramisten. Én igazán nem akarok beleszólni, de ez a Lali-dolog, ez valami egészen extrém dili nálad. Csodálom, hogy a párod még nem fogott gyanút. Még ha szeretőd lenne, nem mondom... vagy valami szolid, paranormális elfoglaltságod... hogy fényevés vagy angyaltanfolyam... tajcsi, tangó, táltosdob, ilyesmi... mint más kultúrát, felnőtt nőnek, de hogy egy droid! Ilyet még életemben nem hallottam... Mondjuk, a nővéremnek volt egy hasonló, dárkos korszaka... vámpírok meg minden, kezelték is szegénykémet...

LILI Vámpírok?

BARÁTNŐ Éveken át azzal villogott, hogy egy vámpírral kavart, de aztán...

LILI Aztán?

BARÁTNŐ Aztán kiderült, hogy csak egy műtősfíú a Daróczi utcai hematológiáról... Fura, mi? Az ember nem is gondolná, hogy...

LILI Na jó, de azért van ám itt egy óriási különbség!

BARÁTNŐ Na!

LILI De még mekkora! Lali ugyanis...

BARÁTNŐ Lali ugyanis?

LILI Lali ugyanis per pillanat... (A mászópalánk felé mutat) Nézd csak! Ott ül.

A nézők számára most válik láthatóvá/felismerhetővé a mászópalánk tetején üldögélő Lali. A Barátnő természetesen nem látja őt

BARÁTNŐ Ja!

LILI Na ugye!

Lili Lali felé int, mire az egy visszafogott mozdulattal, kedvesen, mosolyogva visszaint

Helló, Lali! ... (A Barátnőhöz, sűgva) Üdvözöl! Azt mondja, jól nézel ki. Mit szólsz?

BARÁTNŐ Hát, én...

LILI Azért ez így egész más, nem?

BARÁTNŐ Hát ö-ö...

LILI Azért erre már nem mondhatod, hogy „a kisujjamból szoptam”, meg ilyenek!

BARÁTNŐ Ja, nem! Semmiképp!

LILI Mert az lehet, hogy te nem látod őt, de attól ő még ott van! (Lalihoz) Igaz, Lali?

BARÁTNŐ (rövid töprengés után) Logikus. Hát persze.

LILI Hogy?

BARÁTNŐ Végül is a traumák, amik értek téged... Igazán nincs min csodálkozni.

LILI Traumák? ...Miféle traumák?

BARÁTNŐ Hát az egész zűrös gyerekkorod... az örökös balhék, a kriminális körülmények... egy poros kisváros fojtogató levegője... a nélkülözés, a viszontagságok... (Jelentőség-teljesen) a szüleid korai halála...

LILI Miket beszélsz?

Lali lassan elkezd lemászni a mászókárol

BARÁTNŐ Nézd, Lili. Én tudom, hogy nem könnyű neked, de előbb-utóbb muszáj leszel szembenézni mindavval, ami...

LILI A szüeim? Az én szüeim? ...Megörültél?

BARÁTNŐ Lili, ébredj már fel! Felnőtt nő vagy! Boldog feleség, szerető anya... Jól kereső pasasod van, gyönyörű szép gyerekek és... még gyönyörűbb autód... megvan a saját komplett, szuverén világod... minek ezekhez a buta rögeszmékhez ragaszkodni? Mindent elértél, amit csak el lehetett érni, más a helyedben repdesne a boldogságtól, hidd el nekem.

LILI Gondolod?

BARÁTNŐ Hát persze.

LILI Szóval a szüeim.

Lali közben odaér a hintához, óvatosan a Barátnő háta mögé lép, és finoman jobbra-balra ringatni kezdi a hintát, amiben a Barátnő ül

BARÁTNŐ Most mit akarsz?

LILI Hogy én?

BARÁTNŐ (a babakocsiban némán ülő „gyerekéhez”, más hangon, kiabálva) Ne üvölsz már, kisfiam, nincs mászóka, megmondtam már. Nem azért jöttünk, hogy szétloccsantsd az agyadat! Játsszál szépen a fityikéddel, aztán nemsokára megyünk haza teletextet nézni.

LILI (Lalihoz) Hallod ezt, Lali? Mennek haza teletextet nézni. Jópofa, nem?

Lali közben kezdi betekerni a Barátnő hintáját

BARÁTNŐ (ijedten) Mi az isten!

LALI Nem rossz!

Fele csoki, fele keksz,
nincs jobb, mint a teletext...

LILI Azért csak óvatosan! ...Nem rossz lány ez. Csak egy kicsit élénk a fantáziája. Na bumm. Van olyan. De attól ő még...

Lali maga felé fordítja a Barátnőt, szemvillanás, varázseffekt. Hirtelen sötét lesz

Ú-ú! Na, most már mindegy.

Ahogy újra kivilágosodik, Lili és Lali ülnek a hintában, Barátnő és a gyerekek sehol. A két egymás felé fordított hintát a két láncsal összekötötték, és most egymás felé fordulva ringatóznak. Bensőséges, már-már szerelmes sugdolóadás

LILI Te Lali, én asszem...

Szünet

LALI Eleget láttunk? Úgy gondolod, Lilike?

LILI Szerinted?

Szünet

LALI Mennyi idő, míg összekészülsz?

LILI Bepakolok Bandikának... elbúcsúzom Endrétől és ...
 LALI A kert végében várok rátok, oké?
 LILI Na jó, de...
 LALI A medence és a... derítő között...
 LILI És?
 LALI Mit és?
 LILI Utánanéztél mindennek? ...Koordináták, deklináció, nap-távolság? ...És a *planetáris precessziót*, a vöröseltolódást, az aberrációt? Bekalkuláltad? ...És a *pszichés komponens*st?
 LALI Nyugi, Lili. Minden megvan.
*Semmi céco, semmi pánik,
 meg se állunk
 (Halkan, finoman)
 Kalocsáig...
 Oké? ...Fél kilenc?*

Összeérintik a homlokukat

LILI *(halkan)* Háromnegyed?
 LALI *(halkan)* Háromnegyed.

9. jelenet

A 4. jelenethez hasonló szoba közepén hatalmas, elegáns huzatú kanapé, egyik végében, arccal a nézőtér felé fordulva mereven, sápadtan, elgyötörtten ül Endre. Ölében, mintha egy fürdőkádból kivett gyereket tartana, egy irreálisan nagy méretű, élénk színű, gyermekminta fürdőlepedőből föltekert csuromvizes, vastag törölközőguriga. Odakintről kulcscsörgés zajai, matatás a zárral. Jobbról belép Lili

LILI Hát ti?
 ENDRE Megjöttél?
 LILI Endre, én...
 ENDRE Órák óta várlak.
 LILI Beszélünk kell.
 ENDRE Már attól féltam, baleset ért.
 LILI Engem?
 ENDRE Vagy engem. Vagy bárkit! ...Bármilyen lehet! Tudod, mi van! ...Mióta tele van ezekkel az *izé*ekkel a város!

Rémült csend, Lili bénultan áll

Honnan van ez a gyerek, Lili?
 LILI Miféle gyerek?
 ENDRE *(ölében a test, mutatja)* Ott találtam a kádban... Benyitok a fürdőszobába, és ott pancsol a fürdőkádban egy vadidegen gyerek... Honnan szerezted?
 LILI Miket beszélsz?
 ENDRE Lili, *azonnal* mondd meg, hogy honnan szerezted ezt a gyereket!
 LILI Te megőrültél! ...Komolyan mondom, neked elment az eszed. Még hogy *vadidegen*! ...Kértelek szépen, hogy mosd meg a haját. Ez a baj? *Akkora* nagy kérés ez *másfél* év után, hogy *egyszer* az életben *te* fektesd le Bandikát? Mindent odakészítettem, türit, pizsit, fogkefét, még a vacsija is ott volt a hűtőben, neked csak be kellett volna tenni a mikróba... hát *ennyi* laufom sincs? *Egyszer* mozdulok ki, és te *máris*...
 ENDRE Ide figyelj. Ha nekem akartál örömet szerezni, akkor rendben van. Én megértelek. Tudom, mennyire megviselt téged ez a több hónapos kilátástalan küzdelem, de akkor se lehet csak *így*...
 LILI Miket beszélsz?
 ENDRE Visszavisszük, és... megpróbálom elsimítani. Vannak ismerőseim a kerületi GYIVI-nél.
 LILI Bandikát? Visszavisszük? ...Endre, te...
 ENDRE Ne tegyél magadnak szemrehányást. Mindent megpróbáltunk, ami az orvostudomány és a... *géndiagnosztika*

jelenlegi állása szerint egyáltalában lehetséges volt. Nem jött össze, hiába, kész. Ezzel szembe kell nézni. Én is *éppúgy* szenvedek, hidd el. Kereken *ötven* éves vagyok, egy-két éven belül... *ötvenegy* leszek, azt gondoltam, vénségemre talán még... De nincs bennem harag. Talán kicsit *csalódott* vagyok, de harag az nincs bennem. Ha *nagyon* vágyasz rá, és *késznek* érzed magadat, akkor én benne vagyok, hogy... *(Más hangon)* De ennek persze *megvan* a *jogszabályok* által kontrollált, *törvényes* folyamata...

LILI Nem szégyelled magadat? ...Hát még *Bandikát* is el akarod venni tőlem? Nem elég, hogy... hónapok óta... a szemem láttára!... hetente kétszer – hétfőn és csütörtökön! – gátlástalanul és szemérmetlenül...!

ENDRE Miket beszélsz? Nevetséges!

LILI Szentséges ég! Szegény apám, ha tudná, kit választott neked. Lenézett a csillagokból, és azt mondta: őt szánom neked, Lili! Őt, aki úgy szeret majd téged, ahogy csak én szerettelek, amíg kicsi voltál: *őt*, Földlakó Endrét.

ENDRE Lili, fogalmam sincs, miről beszélsz, de ha már *megint* nem lehet veled *normálisan*... értelmes, felnőtt emberek módjára...

LILI Fogalmad sincs, mi? Hát akkor ide figyelj, Endre! ...Van itt valami, amit már *régóta* el kellett volna mesélnem neked...

ENDRE Na.

LILI *(leül Endre mellé)* Figyelsz?

Endre hökkenten ül, karjában még mindig ott a „gyerek”

Hatszázmillió évvel ezelőtt történt... egy szerdai napon. Aznap éjjel apám *éppúgy* ült a kanapén, ahogy te most, és *éppolyan* mániákus szeretettel ringatott *engem*, ahogy most *te* ringatod Bandikát. Még ment a tévé, az ablakok tárva-nyitva... a planéta kékes, lustán pulzáló fényben tündökölt... és a *végtelenbe* nyúló *paprikaföldek* felől nehéz, fűszeres illatot sodort felénk a szél. Aztán egyszer csak meglibbent a ... *szunyogháló*, és a kerti terasz ajtaján belépett anyám... *szőkén* és *fiatalon*... fürdőruhában, fürdőpapucsban, vállára terített könnyű, *kalocsai* mintás fürdőlepedőben –

A színpad bal hátsó részén, mint egy jelenés, belép Szofi kalocsai mintás fürdőruhában, fürdőpapucsban, vállára terített, kalocsai mintás fürdőlepedőben. Mögötte Lali

SZOFI Láttam egy alakot bujkálni a kertben. Érdekel valakit?

LILI *Szofi!* Te mit keresel itt?

SZOFI Hogyhogya mit? Jó vicc! Inkább *megköszönhetnéd*, hogy amíg te *szórakozol*, addig én tartom helyetted a frontot. Endre kétségbeesetten telefonált, hogy te szőrén-szálán eltűntél. Szegénykém olyan *zaklatott* idegállapotban volt, hogy jobbnak láttam átugrani. Megterítettem, szépen megvacsoráztunk... elborozgattunk... letettük a gyereket, aztán gondoltam, csobbanok egyet, vagy talán nem szabadott volna? *Borzalmas* élmény volt, megnyugodhatsz, tele van mindenféle szutyokkal a víz. Mondd csak, drágám, ti *egyáltalában* nem szoktátok tisztítani a medencét?

LILI Na jó, de a fürdőruhám? Már megbocsáss, de –

SZOFI És? Talán nem vagy a barátnőm? ...A barátnőm vagy, Lili, *hiába* is berzenkedsz ellene... és *hiába* próbálsz mindenféle pszichopata víziókkal módszeresen tönkrevágni ezt a meghitt és bensőséges kapcsolatot, amely a *szimpla kollektivitáson túl* mára már szinte *családtagokká* avatott bennünket, lévén, hogy a *férfi*, akit *szeretünk*...

LILI *(hisztérikusan, sziszegve)* Hallod ezt, Endre? Hallod ezt?

ENDRE *(még mindig a karjaiban tartva a „testet”, halkan)* Lányok, könyörgök! ...Legalább erre a szegény, vadidegen kisgyerekre legyetek tekintettel! ...Nézétek csak! ... Elaludt.

Pillanatnyi áhítatos csönd, majd hirtelen éles telefoncsörgés odakintről

SZOFI Enyém! (Kiszalad)

Lili a szemével odaint Lalinak, hogy „intézkedjen”, aki visszaint a fejével, hogy „Rendben. Bíz csak rám.” Lali lassú, kimért léptekkel elindul Szofi után. Odakintről, a színpalán túlról a Lali-féle jellegzetes fényvillanás, nyomában egy halálos női sikoly és egy hatalmas csobbanás hangja.

Ugyanabban a pillanatban Endre öléből kibomolva legörög az üres törülközőgöngyöleg. Endre moccanni se mer, bénultan ül

ENDRE (a sikolyra) Mi volt ez?

LILI Semmiség. Egy kis baleset...

ENDRE Baleset? (Felpattanna)

LILI (visszahúzza) Előfordul... Tudod! Mióta tele van ezekkel az izékkal a város... (Lalinak, kifelé, kiabálva) Lali, ha végeztél, gyere már be!

ENDRE Lili, én... meg tudom magyarázni!

LILI Igen? Jaj, de jó. Épp kérni akartalak... Tudod, az a helyzet, hogy én... annyi mindent nem értek.

ENDRE Tényleg?

LILI Rejtélyek, titkok, furcsaságok... (Odahajol, súgva) Paranormális jelenségek a ... házáséletünkben...

ENDRE Hogy mi?

LILI Testelhagyás, időcsapda... kozmikus magány...

Endre döbbenetben mered rá

Mázsás rúzsolt egy pillepalackon... végtelenbe nyúló „sajátóvacsorák” ... meg a többi...!

ENDRE Többi?

LILI Poloska az ágyban... rejtett kamera a fogkefettartóban... detektor a fűgefán...

ENDRE Miket beszélés?

LILI Azt hiszed, nem tudom, hogy kémkedsz utánam? ...Hogy figyeltetsz?! Hogy tanulmányozol?!

ENDRE Hogy én?

LILI Mellém fekszel, hogy a közelemben férközz... Beszéltesz... hogy elszóljam magam... (Félig elfordul) Fél szemmel folyton engem nézel. (Hirtelen visszafordul) Most is! ...Adatok gyűjtesz, jelek után kutatsz... (Jelentősegteljesen) hallatlátókkal konzultálsz...

Pillanatnyi csönd. Endre tanácstalanul néz

Na és? ...Hogy haladtok? ...Gyűlik az anyag? ... (Súgva, jelentősegteljesen) Dolgozik a team?

ENDRE Miféle team?

LILI Nagy fogás, nem mondom!

ENDRE Mi van?

LILI (idézi) „Kik lehetnek, honnan jöttek? – Tudományos-fantasztikus tényfeltáró riportsorozat egy titokzatos, távoli bolygóról”... Szenzáció! Gratulálók! Eszméletlen durranás lesz! ... A „K-dosszié” ... meg a „Paprika-projekt”! ...Lesifotók egy kedves kis ufóról, képaláírás: „Lajos, a droid”...

ENDRE (kedvesen, őszinte részvétellel, odafordulással) Lili, drágám, mi a baj? Menstruálsz? Vagy mi van?

LILI (kikiabál) Lali! Gyere már! Hol az istenbe vagy? ...Berezteltél? Vagy mi az isten?!

Lili felugrik, hátramegy az erkélyajtóhoz, de hiába szólongatja Lalit, az nem mutatkozik. Visszamegy Endréhez, aki továbbra is döbbenet és halálra váltan ül a kanapén. Megáll mögötte

(Kifelé, Lalinak szánva) Oké! Így is jó! ...Ha már rád se lehet számítani! ...Megoldom, nem gond! Meg én! ...Figyelsz?

Lili csettint egyet, mire hirtelen kihunynak a fények. Teljes sötét

ENDRE Hopp, mi volt ez?

LILI Mondd csak, Endre!

ENDRE Hm?

LILI Te ezt komolyan gondoltad? ...Te igazán azt hitted, hogy én ezt majd hagyom?

ENDRE Lili! ...Mit csinálsz? ...Mi ez itt? Ne csikálj már!

LILI Hogy zokszó nélkül végigasszisztálom, amíg te... amíg ti!... amíg ti itt mindannyian...!

ENDRE Hallod, Lili? ...Engedj már el! ...Mi ez itt a kezében? Na! Mit akarsz? (Halálra rémiül) Jézusom! Te bekattantál. Bassza meg, te teljesen bekattantál! Ne csináld ezt, könyörgöm! Várj! ...Várj már, Lili! ...Lecsuknak, te hülye! ...Sittre vágnak! Bekasztniznak! Ott fogsz megrohadni, érted? ... Ne örülj már meg! Kalocsára akarsz kerülni?

Továbbra is teljes sötétség

LILI (sejtelmesen, könnyedén, játékosan) Hát...

10. jelenet

A 2. jelenet konditerme

A színpad bal hátsó részében az infrasauna-kabin, nyitott ajtaján kifordulva fekszik Lili élettelen teste a földön. A színpad túloldalán, a kondigépek előtt megrendülten áll Vivi és Bogi, arccal a nézőtér felé fordulva. Lali a színpad bal elülső részében egymagában álldogál. Berobog Szofi, a nyakában még ott az előző jelenetből a kalocsai mintás fürdőlepedő

SZOFI Úristen! Most hallom! (Szörnyülködve nézi a hullát) Te jó ég! Ez iszonyú! ...Vivi, hát ez...! (Sírva borul a nyakába) Most mondd!

VIVI Nyugodj meg, drágám! ...Most erősnek kell lenned. A felügyelő úr néhány kérdést szeretne feltenni nekünk..

SZOFI (a nézőtér felé fordulva, a nézők felett egy képzeletbeli pontra meredve) Bocssáson meg, felügyelő úr, de ez az egész annyira hihetetlen. Délben még együtt salizunk a büfében, most meg...

BOGI Rettenetes!

VIVI Felfoghatatlan!

SZOFI (a többiekhez) Főnök? Tudja már?

Messziről nézik a hullát. A nők egymás szavába vágva „válaszolnak” a láthatatlan nyomozó „kérdéseire”, miközben mindhárman egy, a nézőtér feletti képzeletbeli pontra néznek

VIVI Gyanúsat? ...Hogy érti?

SZOFI Semmi gyanúsat nem észleltünk. (A többiekhez) Én legalábbis...

BOGI Szolid kis nő volt.

SZOFI Egyszerű...

VIVI ...csendes...

BOGI ...konszolidált...

Szünet

VIVI Mondjuk, volt egy-két heppje, de...

SZOFI Tudja, megőrült az ilyen úrhajós dolgokért, hogy Mars...

BOGI ...meg Vénusz...

SZOFI Beülni egy kicsi, szűk kabinba, és ...

VIVI (ironikusan)... „száguldozni a világűrben”...

Szünet

BOGI Volt egy furá kabalája, emlékeztek?

VIVI Teddymackó? ...Vagy matyó baba?

BOGI Dehogy mackó!
SZOFI Robot Robi!
BOGI Az! ...Még beszélt is hozzá!
SZOFI Hurcolászta jobbra-balra...
BOGI Jópofa volt...

Szünet

VIVI Hogy honnan? Mintha mondta volna...
SZOFI Valahonnan a... világ végéről.
BOGI Karcag?...
VIVI Vagy Kiskunfélegyháza?

Szünet

BOGI Családja? ...Hát, ö-ö...
VIVI Senki.
SZOFI Árva szegény.
BOGI Kapcsolata? ...Úgy érti, hogy...
VIVI Szeretője! ...Ugyan már!
BOGI Barátai?
SZOFI Rajtunk kívül?
VIVI Megtakarításai? ...Neki?!

Szünet

BOGI Hogy mit?
VIVI Gyereket? ...Nem hinném.
BOGI Kizárt.
SZOFI Utálta a gyerekeket.
BOGI Pasija sem volt, nemhogy...!
VIVI Fura, de még a... főnök se izgatta...
BOGI (rávágja) Mi is csodálkoztunk!!
SZOFI Hülyítette, hogy bevágódjon...
VIVI ...szédítette, hogy elérjen ezt-azt...
SZOFI ...de igazából...
BOGI ...le se szarta.
VIVI Az meg persze...!
SZOFI Őrjöngött! De szabályosan!
VIVI Zaklatta!
BOGI Könyörgött!
SZOFI Ígért neki fűt-fát...
VIVI ...házasságot...
SZOFI ...céges autót...
BOGI Végül megfenyegette, hogy tönkreteszi... sőt!
VIVI (súgva) Ki akarta rúgni!
SZOFI Mit „akarta”?! Ki is rúgta! (A többiekhez) Most hallottam.
Nem mondtam még?
VIVI (nem figyel Szofira, előrenézve, döbbenet) Micsoda?
BOGI Ez képtelenség!
VIVI (a többiekhez) Halljátok ezt?
BOGI Harmadik hónap?
SZOFI Tévedés lesz!
VIVI Nem! Ez nonszensz!
SZOFI Pedig nem is látszott rajta...
BOGI Uramisten!
VIVI Ez valami vicc?

Szünet. Komoran, elcsendesedve, megrendülten állnak

Halottkém? Látta már?
BOGI Boncolni? Fogják?

Szünet

SZOFI Búcsúlevél?
VIVI Ujjlenyomat?
BOGI DNS-profil?

VIVI Idegenkezűség?
SZOFI (rávágja) Kizárt!
VIVI (Szofihoz) Hogyhogy kizárt?
SZOFI (Vivinek) Kizárt. Most mondta. Nem hallottad? ...Süket vagy, drágám? Csak jobban tudja!
VIVI ...És a vér?
SZOFI Miféle vér?
VIVI Hogyhogy miféle! (Körbemutat) Ez a töméntelen vér mindenütt! (Mutatja) Ott! Meg ott! A cipőjén, a ruháján, a törülközőn... a padlón! (Sehol egy csepp vér)

Szofi és Bogi lenéznek, és ijedten kapják fel a talpukat, mintha tényleg vérben tocsognának

BOGI (ijedten) Á!
SZOFI Úristen!
BOGI Na de felügyelő úr!
VIVI Nem kéne esetleg...?
BOGI És ha a gyilkos...
VIVI ...ne adj' isten...

Rémülten néznek körbe, aztán vissza a „nyomozóra”

BOGI Mi van, ha még a...
SZOFI ...közében bujkál?!

Lali még mindig a színpad túlsó felén álldogál. Oldalról behúzza egy egyszerű, a friss hullák elszállításához használatos, kocsin guruló pléhkoporsót, és odatolja az infrakabin elé. Aztán leemeli a koporsó fedelét, lehajol, karjába veszi Lili tetemét, felemeli a földről, és beemeli a koporsóba. Visszateszi a koporsó fedelét, majd határozott mozdulattal megragadja a fogantyút, és elkezd kifelé tolni a kocsit. A nő már csak ekkor eszmélnek fel

SZOFI Na de...!
BOGI Micsinál ez?!
VIVI Hová viszi?
SZOFI (Lali felé) Álljon csak meg!
BOGI Fogják már meg!
VIVI (Lali után) Álljon meg! Hé!
BOGI Ezt nem lehet csak így!
SZOFI Jöjjön vissza! Nem hallja? ...Halló!

Mire mozdulnának, Lali kitolja a koporsót, és a színt elsötétíti. A következő jelenet kezdetéig folyamatos, kísértetiesen visszhangzó, kellemtelenül zakatoló hangot hallunk, mintha egy hosszú alagsori folyosón tolnának végig egy kocsit

II. jelenet

Egy kifejezetten „úrdizájnos berendezésű” hullaházban vagyunk, a színpad jobb oldalán, félig felénk fordítva egy – a hullák tárolására szolgáló – polcrendszer látunk. A falon már csak egyetlen, derékmagasságban tátongó üres hely van. Lali nagy zakatolással betolja a színtre a koporsót, szinte neki a falnak, mintha ezzel egy hosszú út végére, a lehetséges legvégső határig jutottak volna el. Körbenéz

LALI (magában morfondírozva)
Nem is olyan nagyon gáz!
Nincs szebb, mint egy hullaház...
(„Bekopog” a koporsó fedelén) Hahó!

A koporsó fedele óvatosan felemelkedik, és kíváncsi, vigyorgó képpel előkandikál alóla Lili

LILI (vidáman, lelkesen) Na, mi van? Indulunk?

LALI Hát, Lilike...
LILI *(fejével a hullatároló fal felé int)* Ezzel?
LALI Meg van dumálva! *(A fal felé)* Igaz, haver?

A falon hangjelzés kíséretében kigyullad néhány piros jelzőfény

LILI Hát akkor?
LALI Ha gondolod, felőlem...

Kínos csönd

LILI Hé! Most miért hallgattál el?
LALI Én csak...
LILI Na?

Lali hallgat

Mi az, Lali, megkukultál?
LALI Tudod... azon gondolkozom... Hogy milyen rémesen bonyolult is egy ilyen történetet befejezni.

LILI Bonyolult? Már mért lenne bonyolult? ...Jaj, Lali, te mindig mindent agyonkomplikálsz. Ide figyelj! Hogy is volt csak?

LALI Hogy is, hogy is... *(Lassan, még lendület nélkül)*
*Teltek-múltak a napok...
még aludtak egy jó nagyot...*

LILI Aztán?

LALI *(belelendül a mesélésbe)*
*Aztán mikor jött az óra
– épp ma reggel virradóra –,
lecuccoltak,
taxit fogtak,
nagy sokára becsekkoltak,
átnézték az utaslistát,
kihúzták a Kovács Pistát,
ez is stimmel, az is kész,
pont esett, de semmi vész,
beszálltak az úrhajóba, és...
(Elmélázik)*

LILI És? ...Lali!

LALI *Lali pattan,
mint a labda,
picit fél,
– de nem mutatja! –,
szívében vad szenvedély,
még egy perc, és
megkapják a
felszállási engedélyt.*

*A raketták beindulnak,
a hajótest meginog,*

*– otthon némán bámulják a
képernyőt a rokonok –*

*még egy perc, és
minden műszer egytől egyig
befuccsol, a
robotpilóta a végső fény-
sebességre kapcsol,*

*s míg Lali új
– és mindig újabb! –
rádiójelekre vár,
Lili itt *(Mégkocogtatja a koporsó fedelét)*, a szomszéd kabin
ablakánál álldogál,
s míg szeme előtt leperegnek
életének tényei,
elmaradoznak mögöttük
Budapest
fényei...*

Lili még mindig ott kukucskál a koporsó alól. Lali megfogja a koporsó fedelét, és óvatosan elkezd lecsukni

(Mutatja Lilinek, hogy húzza be a kezét) Pardon!

LILI *(játékosan)* Bocsi!

Lili behúzza a kezét. Alakja lassan eltűnik a koporsó lecsukódó fedele mögött, de az utolsó pillanatban eszébe jut valami, ijedten próbálna felemelni a fedelet, de Lali már erővel nyomja lefelé

(Kiabál a résen kifelé) És te, Lali? ... És te? ... (Hangosan dörömböl) És TE ??

Lali erőszakkal ráültszi és rögzíti a koporsófedele, miközben Lili odabentről hangosan dörömböl. A dörömbölés lassan abbamarad. Lali tovább munkálkodik, mint egy közönséges hullaházi munkás, rutinos mozdulattal kihúzza a falból a megfelelő sínt, rátolja a koporsót, és fémes, hidegen kongó hangok kíséretében egy végső, nagy döntéssel betolja a helyére. Dolga végeztével összecsapja a tenyerét, majd egyik kezét csípőre téve, másik kezével a falnak támaszkodva kedvesen mosolyogva a nézőtér felé fordul.

A jellegzetes szemvillanás, varázslateffekt, sötét

*A darab a Vígszínház felkérésére született.
Köszönöm Eszenyi Enikő, Radnóti Zsuzsa, Kovács Krisztina és Garai Judit segítségét.*

A szerző